

50 jaar

schamper



WANNEER KOMT DE
ZOMBIE-INVASIE IN
GENT?



Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Joppe Frans
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Joppe Frans

Chef Cultuur
Sarah van
Crombruggen

Algemeen Coördinator
Zita-Luna de Smaele
& Lies Pardon

Chef Wetenschap
Kernredactie

Chef Reclame & PR
Yana Rosé

Chef Lay-out
S. Marina Dosal
Dierssen

Chef Sociale Media & PR
Joren Stox & Tina Morthier

Chef IT
Henri Spriet

Chef Maatschappij & Opinie
Samuel Bocken

Chef Eindredactie
Leone Mattheus

Chef Onderwijs
Kernredactie

Chef Beeld
Emma Juxon-Smith

Redacteur
Leone 'Rik van de Walle' Mattheus,
Henri 'Vampier' Spriet, Joren '24k
golden labubu' Stox, Zita-Luna
'fysicus' De Smaele, Emilie 'Joppe
Frans' De Winne, Ophélie de Winter,
Robin 'Schampie pinup' Chan, Sara
Schelstraete, Maria Mihut, Jasper
'Maria moeder gods' Mouton, Rune
Stiens, Roosje Visschedijk, Samuel
'Joppe's moeder' Bocken, Yentel
Goubert, Sarah van Crombruggen, Fien
'Hetty Hertsmoortel' Waeye, Lies 'skin
of a killer' Pardon, Joppe ' Noël
Slangen' Frans, Yana 'GROTE SMURF'
Rosé

Medewerker
Iep 'Eduard Potloodhanden' Hoera, Ella
Pauwels, Mirthe Van Landschoot, Marie
'Taylor Swift' Soetens, Eline Jaspers,
Whiskey Van Impe

Beeld
Emma 'Kim Possible' Juxon-Smith, Leone
Mattheus, Robin Chan, Henri Spriet,
Yanne de Frenne, Sophie Marina 'Dora'
Dosal Dierssen, Jasper Mouton, Sara
Schelstraete, Joppe Frans, Samuel
Bocken, Carlijn Koers, Emilie De
Winne, Lies Pardon, Whiskey Van Impe,
Zita-Luna De Smaele

Eindredactie
★Lies Pardon, ★Rex Verdonck, Sophie
Marina Dosal Dierssen, Joren Stox,
Yana Rosé, Samuel Bocken, Lies Pardon,
Emma Juxon-Smith, Henri Spriet, Tina
Morthier, Sarah van Crombruggen, Joppe
Frans, Leone Mattheus, Jasper Mouton

Cover
Emma Juxon-Smith

Edito beeld
Emma Juxon-Smith

Middenpagina
Sophie Marina Dosal Dierssen

Ik had me onlangs verslapen. Om op tijd te komen voor mijn les, werd ik dus genooddaakt om nog eens mijn fiets te pakken.

Zoals veel niet-Gentenaars vind ik fietsen in Gent een echte nachtmerrie. Gentenaars hebben duidelijk nooit de noodzaak gevoeld om ooit de verkeersregels ook maar een beetje te leren. Hand uitsteken om uw richting aan te geven? "Kust mijn kloten", denken ze. "Voorrang van rechts? Niet in mijn stad van het licht!"

Uiteindelijk kwam ik bezweet aan op Campus UFO om vast te stellen dat elke fietsstalling vol zat. Ik besloot mijn fiets aan een muur te zetten om snel nog op tijd mijn les binnen te geraken. Toen ik terugkwam, was mijn fiets verdwenen. Toen vielen plots de vele bordjes met de tekst "Fiets in de fietsenstalling of we zetten hem buiten" op. De UGent had mijn fiets sneller verwijderd van zijn positie dan een prof die

zijn handen niet kan thuishouden.

Uiteindelijk vond ik een student met fluoehesje in dwangarbeid om te vragen naar welke kerker ze mijn fiets hadden verbannen. "Ergens in de fietsenstalling, zoals het hoort", was het antwoord. Uiteraard is het logisch dat men dit allemaal doet. Er valt eigenlijk geen redelijk, rationeel

tegenargument te formuleren tegen dit beleid. Maar als irrationele en onnozele student vind ik dat studenten het absolute recht hebben hun fiets te plaatsen op de meest onhandige plaatsen.

Als ik drie fietsen naast elkaar zie staan voor een deuropening, denk ik altijd: "Goed gedaan gasten, we hebben onze rebelseheid weer getoond!" Ik roep daarom elke student op om hun fiets te plaatsen waar die wil: de aula, het studentenrestaurant, het toilet... Verzet je als dappere student tegen de saaie, bureaucratische fietsenstalling!



Deze editie werd opgesteld tussen 21 september en 5 oktober 2025. Er was toen nog geen duidelijkheid over eventuele vredesonderhandeling/staakt-het-vuren omtrent de situatie in Gaza. We konden dus ook nog geen rekening houden met deze recente ontwikkelingen. Bedankt voor uw begrip.

4. UGENT SAILING

5. ZUID-KOREA CAMPUS

6. SEPT-OKT OVERZICHT

8. CURSUSVERKOOP

10. DE HARDE KNIP

12. OPINIE: KOM UIT UW KOT

KERNMEDEDELING .14

FOR THE RECORD: NETANYAHU .15

2 JAAR OORLOG .16

JOURNALISTIEK IN GAZA .18

SPELLETJESPAGE .23

24. BESTAAN GEESTEN?

25. WAAROM ZIJN WE BANG?

26. BESTAAN ALIENS?

28. ZOMBIE APOCALYPSE?

PENNEN DIE PROTESTEREN .30

WAS IT A ROMANTIC HOMOCIDE .32

EPIDEMIE AAN STRAATINTERVIEWS? .33

SCROLLEN DOOR DE HOOFDPUNTEN .34

WAAROM WERKEN? WAAROM NIET? .36

ODE AAN: EXONIEMEN .37

38. KEIZERIN DE SUTTER

39. GENT <3 STUDENT

In de spotlight UGENT SAILING

HENRI SPRIET

Op maandag 29 september liet UGent Sailing officieel hun eerste boot te water. Die werd 'De Schepper' gedoopt naar haar doopmeester, professor Hennie De Schepper. Wie zijn UGent Sailing en wat doen ze?

Mensen vragen zich misschien af: "UGent Sailing, is dat een zeilclub of zo?"

"(lacht) Nee, wij zijn een studententeam en wij bouwen een boot. Sailing is varen in het Engels. We zijn wel aan het twijfelen om een zeil op de boot te zetten als extra voortstuwing, maar we moeten nog berekenen of dat efficiënt is.

Vorig jaar hebben we de vereniging opgericht met het idee om zelf een schip te bouwen om mee te doen aan de Monaco Energy Boat Challenge. We krijgen daarvoor geld en middelen van bedrijven zoals Jan de Nul en Vinci Facilities. We willen wel meer zijn dan enkel een team dat een schip bouwt. Een van onze doelstellingen is ook om studenten een kans te geven om ervaring op te doen en aan zelfverbetering te doen. Iedereen die in een studentenvereniging heeft gezeten, weet hoe waardevol dat is om te groeien en bij te leren."

De vereniging is opgericht door ingenieursstudenten. Is die dan vooral naar hen gericht?

"Niet per se. Tijdens ons eerste semester lag de focus op zo snel mogelijk de boot afkrijgen. Dan was de logische keuze om via vrienden en kennissen goede ingenieursstudenten te vinden.

Maar wij ingenieurs hebben vaak een iets te technische inkijk. Voor zaken zoals PR, marketing, financiën, is het leuker om mensen te werven met andere inzichten. En omdat we hopen om in te spelen op biobrandstof - als dat efficiënt blijkt - zullen we zeker ook biologen, biochemisten en bio-ingenieurs nodig hebben."

Zijn jullie actief op zoek naar meer leden?

"Met dit team hebben we iedereen die we nodig hebben om te beginnen, maar mensen zijn altijd welkom, ook als occasionele vrijwilliger. Het enige waar we echt nog dringend naar op zoek zijn, is een tweede persoon die contact legt en onderhoudt met partners en twee mensen voor PR."

Er is ook UGent Racing die race-auto's bouwen. Wat onderscheidt jullie?

"Wij hebben echt die start-up vibe en die willen we houden. UGent Racing heeft eerder een bedrijfsstructuur. Dat werkt goed voor hun soort competitie, waar je een boek vol regels krijgt. Bij ons zijn de enige regels die bestaan, ingevoerd zodat de boot niet in brand zou vliegen. Voor de rest mogen we alles doen waar we zin in hebben. We hebben ook ons team gelimiteerd tot 30 personen want we willen een kleine studentenvereniging blijven waarin iedereen verantwoordelijkheid heeft en waarin iedereen zijn deel kan bijdragen."

Jullie hebben onlangs jullie eerste prototype te water gelaten. Wat is het plan nu?

"We zijn al bezig aan de volgende boot. Onze plannen daarvoor zijn voorlopig nog strikt geheim."

Nog een laatste vraag: waarom is de boot rood?

"We wilden een felle kleur, zodat we de boot goed konden zien in het water. Dan dachten we dat het cool zou zijn om het rood te nemen uit de Belgische vlag. Daarbij, alles wat rood is, is snel."



UGENT VERKEND: UGENT GLOBAL CAMPUS

JOREN STOX // BEELD: EMMA JUXON-SMITH

De UGent heeft in verschillende steden campussen. Die zijn te vinden in Gent, Brugge of Kortrijk. Wist je dat er ook een campus is in Zuid-Korea? *Schamper* stuurde zijn beste vliegende reporter naar de Koreaanse peninsula op onderzoek.

GENT- EUHM KOREASTUDENT

Nadat je aankomt op de luchthaven ontmoet je de verantwoordelijke voor de internationale uitwisseling. Je kan haar contacteren voor eender welke vraag die je hebt. Na een taxirit met een adembenevend zicht over een brug die het vliegveld verbindt met de stad Incheon kom je toe op de campus.

Ikzelf kon echter niet naar de UGent Global Campus (UGC) gaan omdat de beschikbare richtingen - Moleculaire Biotechnologie, Milieutechnologie en Food Technology - niet binnen mijn opleiding vallen. Voor dit artikel heb ik beroep gedaan op mijn ex-situationship die een semester lang Moleculaire Biotechnologie heeft gevolgd aan de UGC.

Als je eerst toekomt op de campus lijkt het op een enorm doolhof. Het gelijkvloers is een gigantische parking. De rest van het gebouw staat op een platform boven de parking zelf. Na een paar dagen en een rondleiding door een van de medestudenten (en in het geval van mijn informant, je klascrush) vind je hier al snel je weg.

De lessen zelf waren heel aangenaam. De UGC werkt met een modulesysteem, dus je moest maar focussen op één vak tegelijk en na

het examen was je er ook helemaal klaar mee. Na een examen heb je meestal een weekend vrij om een grote uitstap buiten Incheon te plannen. De nieuwe leerstof die je ziet, sluit mooi aan op de vakken in België.

Het lijkt wel alsof je monopoliegeld uitgeeft

De faculteitsmedewerkers zijn allemaal geweldig. De proffen zijn zeer toegankelijk, de verantwoordelijken voor de uitwisseling bieden enorm veel ondersteuning. Aan de labo-assistenten kan je alles vragen en zelfs *bonden* over je favo-



riete K-popgroep. Verder is er ook een buddyprogramma waar je snel mensen leert kennen en allemaal toffe activiteiten binnen en buiten Incheon kan doen.

LEVEN IN KOREA

Alles in Korea is hier enorm goedkoop. Je kan hier in een deftig restaurant een gigantische portie eten krijgen voor een slordige 18.000 won, zo'n 11 euro. Je moet wel op tijd zijn als je 's avonds uit eten wil gaan want de meeste restaurants sluiten rond 21u, vaak weigeren ze zelfs nieuwe klanten vanaf 20u.

In tegenstelling tot de restaurants, zijn de winkels wel lang open. Sommige kledingwinkels sluiten na middernacht en de goedkope *convenience stores* zijn hier 24/7 open, dat is wat beter dan de nachtwinkels in België.

De lage prijzen zijn ook gevaarlijk. Door het consumentisme word je constant aangemoedigd om geld uit te geven. Al die kleine transacties stapelen snel op tot enkele honderden euro's per week. Goedkoop eten en kledij zijn wel leuk, maar zorg dat je een goed zicht hebt op wat je allemaal uitgeeft. De Koreaanse won is zeer zwak, het lijkt wel alsof je monopoliegeld uitgeeft. Ik heb mezelf meerdere keren moeten afvragen: "maak ik gebruik van de zwakke won, of maakt de zwakke won gebruik van mij?"



GROTER INFORMER:

ELLA PAUWELS & OPHÉLIE DE WINTER// BEELD: YANNE DE FRENNE

Stugent, opening academiejaar en onderwijsbesparing. Het academiejaar goed starten betekent up-to-date zijn. Het nieuwsoverzicht helpt studenten daar een handje bij.

VKV EN GSR STAPPEN UIT STUGENT

De Vergadering der Konventievoorzitters (VKV) en Gentse Studentenraad (GSR) hebben afgelopen week besloten om uit de Stugent te stappen, een organisatie van de stad Gent die dient als overlegorgaan tussen het stadsbestuur en zijn studentengemeenschap.

Deze exit komt tijdens een periode van gespannen relaties tussen de stad Gent en zijn studenten vanwege de recente kotbelasting en grote besparingen op onder meer de jeugddienst. Volgens de GSR leidt dit tot een schijnparticipatie van de stad: "Studenten engageren zich om via de Stugent structurele problemen op te lossen, maar veel van deze initiatieven worden dode letter door de beperkte slagkracht van de jeugddienst."

Andere studentenraden zoals de ASR (Arteveldehogeschool) en Revolte (HoGent) blijven wel nog lid van de Stugent.

"De relaties tussen Stad Gent en de studenten, bevinden zich momenteel op een dieptepunt. Ik denk dat we ons echt collectief mogen afvragen wat voor studentenstad Gent wil zijn. Het is de grootste studentenstad, en de studenten zijn vol met energie en initiatieven om er een levendige stad van te maken. We hopen dat het stadsbestuur

wil meewerken met ons aan dat toekomstbeeld, maar momenteel is die attitude niet te bespeuren." aldus **Emiel Verbeeren**, voormalig voorzitter van de GSR.

Ondertussen heeft ook de schepen van Onderwijs en voorzitter van Stugent, **Evita Willaert**, al gereageerd. Ze zegt dat ze het betreurt, maar dat ze ook hoop heeft. "Ik begrijp de ontevredenheid van de studenten, maar weet dat ik samen met hen en met de stad wil zoeken naar een oplossing voor onze studentenstad, die naam helemaal waardig", aldus de schepen van Onderwijs.

Tussen beide partijen is al afgesproken om nog eens samen te zitten in overleg. Hoewel deze exit niet meteen grote effecten zal hebben, toont het wel aan hoe diep de relatie tussen Stad Gent en de studenten is gezakt.

PROTEST BIJ OPENING VAN ACADEMIEJAAR

De UGent opent ieder jaar het nieuwe academiejaar met de Stoet der Togati. Ondanks dat het de eerste stoet was met nieuwe rector **De Sutter**, verliep het dit jaar een stuk minder feestelijk. Op advies van de politie, gebeurde de ceremonie achter gesloten deuren en met een beperkt publiek van academici. Dit vanwege schrik voor protesten omtrent de situatie in



Gaza. Vorig jaar moest de stoet nog rechtsomkeer maken na protesten in de binnenstad.

Maar de gesloten deuren hielden het protest niet tegen, zo waren er in het UFO een vijftiental academici die de ceremonie uit protest onderbraken door minutenlang luidkeels een verklaring voor te lezen. Er kwam eerst applaus voor de actie, maar later is er toch een groepje van de actievoerders door de politie buitengezet.

Ook buiten aan het UFO was er fel protest door studenten. Hun actie was op voorhand al aangekondigd,

SEPTEMBER-OKTOBER

al kwam het nieuws dat de stoet zich binnen zou bevinden wel als een verrassing voor de actievoerende studenten.

Uit mails die *Schamper* kon inkijken bleek dat de actievoerende studenten na dit nieuws ook contact hebben opgezocht met de UGent. In de mail vroegen ze om kort het woord te krijgen tijdens de openingsceremonie. Dit wilden ze vooral om de perceptie dat ze gevaarlijk en onredelijk zijn tegen te gaan. Dit beeld leeft al langer door eerdere acties en men vreesde dat de afgelasting van de stoet deze perceptie alleen maar zou versterken.

Dit verzoek werd geweigerd door de UGent, aangezien ze de openingsceremonie niet zien als de plaats om hierop in te gaan. Wel stelde de UGent voor om na de ceremonie rechtstreeks met de nieuwe rector in gesprek te gaan.

VOLLEDIGE ONDERWIJSBESPARING KOMT OP REKENING VAN STUDENTEN EN HOGESCHOLEN

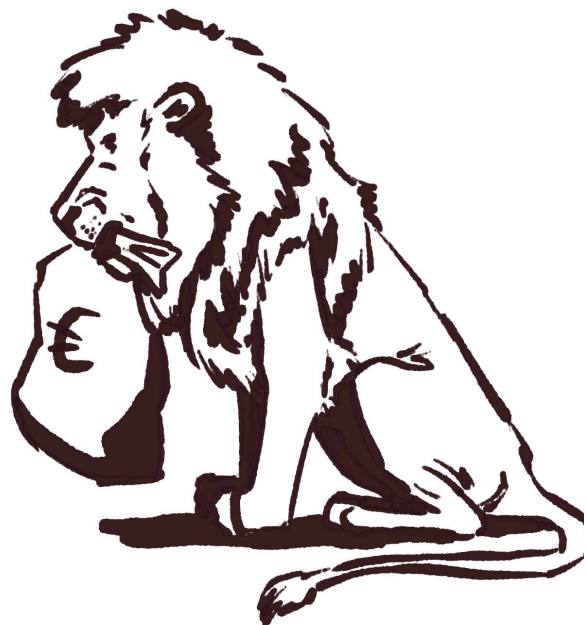
Het is weer crisis! Economisch gezien staat ons land er, voor de verandering, niet zo goed voor. In de Septemберverklaring van minister-president **Matthias Diependaele** (N-VA) kwam aan het licht dat er zo'n 1,5 miljard euro bespaard zal moeten worden om de begroting tegen 2027 recht te trekken. Iedereen zal deze sanering

voelen, maar ook studenten zijn hier de dupe van. Met een vlijmscherp mes snijdt Vlaams onderwijsminister **Zuhail Demir** (NVA) in het hoger onderwijs. De basis- en middelbare scholen blijven buiten schot. De volledige besparing van 85 miljoen euro die minister Zuhail Demir doorvoert op onderwijs, treft namelijk uitsluitend studenten, hogescholen en universiteiten. Het inschrijvingsgeld van niet-EU-studenten zal stijgen en er wordt strenger toegezien op studiebeurzen.

Voor de besparing op de studiebeurzen zorgt voor veel commotie. De voorwaarden voor het krijgen van een studiebeurs worden verstrengd. Alle aanvragers moeten een 'verklaring op eer' invullen over hun financiële situatie. Wie ouder is dan 30 heeft pech, want er komt ook een leeftijdsgrens om

een beurs te krijgen. Een andere voorwaarde is de verplichting tot het opnemen van meer studiepunten. Vandaag moet een student minstens 27 studiepunten opnemen om te genieten van een beurs. Waar die drempel precies zal liggen is nog onbekend, maar er is sprake van een verdubbeling. Demir wil met deze voorwaarde het studierendement doen stijgen. Demir verduidelijkte, na een vraag van CD&V, dat een hoop studenten een uitzondering zullen krijgen op deze nieuwe regels. Daarmee doelt ze onder andere op zieke studenten en mantelzorgers.

Lang niet alle kritiek ging liggen na dit weerwoord van Demir. Zo reageerde Groen parlements lid **Kim Buyts** dat de toegankelijkheid van het hoger onderwijs op deze manier in het gedrang komt.



CURSUSVERKOOP: DE JAARLIJKSE JACHT

Zeggen dat studeren duur is, klinkt waarschijnlijk als een open deur intrappen. Toch blijft het een pijnpunt voor wie aan de Universiteit Gent zijn weg zoekt door stapels cursusmateriaal.

Studenten getuigen dat het jaar na jaar lastiger wordt om aan de juiste boeken en syllabi te geraken zonder hun bankrekening te plunderen. En één frustratie steekt er telkens bovenuit: professoren die jaarlijks een nieuwe editie van hun cursus lanceren, waardoor het lijkt alsof de oudere versie plots nutteloos wordt. Daarmee krijgt de tweedehandsmarkt zware klappen en rijst de vraag of lesgevers niet wat meer verantwoordelijkheid mogen nemen om hun materiaal ook duurzaam inzetbaar te houden.

DE ROL VAN STUDENTENVERENIGINGEN

Binnen de verkoop en verdeling van cursussen spelen studentenverenigingen een grote rol. Zo laat de **Klassieke Kring** weten dat de meeste boeken via Standaard Boekhandel worden verdeeld. Daarnaast verspreiden ze zelf cursusmateriaal op vraag van professoren en lesgevers binnen de taalvakken. Dat materiaal wordt aangeraden om de cursus te volgen, maar blijft niettemin volledig vrijblijvend. In hun communicatie naar studenten benadrukken ze dit steeds, evenals het feit dat alles gratis beschikbaar is op Ufora. Volgens de vereniging veranderen deze cursussen doorgaans nauwelijks doorheen de jaren - denk aan een grammaticabundel die telkens

hetzelfde blijft. De tweedehandsmarkt botst wel op grenzen, aangezien het vaak om invulcursussen gaat. Toch worden oudere woordenlijsten en grammaticabundels nog steeds aangeboden aan een lagere prijs.

Studenten willen vermijden dat opdrachten of examenvragen gebaseerd zijn op recente aanpassingen

Ook bij **Chemica** verloopt de verkoop volgens een gelijkaardig systeem. Tijdens de zomervakantie nemen ze contact op met professoren om te informeren naar het benodigde cursusmateriaal: van handboeken tot geprinte slides. Daarna bestellen ze alles bij een leverancier die de boeken levert tegen een licht verlaagd tarief. Leden genieten van extra korting, terwijl niet-leden nog steeds iets minder betalen dan in de winkelprijs. Chemica benadrukt dat de cursusverkoop een belangrijke bron van inkomsten vormt voor hun werking. Om die reden organiseren ze geen boekenruil, al tonen ze begrip voor studenten die liever kiezen voor tweedehandsmateriaal.

Standaard Boekhandel

Sinds eind juni 2025 is er in Gent een nieuwe campusshop van de Standaard Boekhandel geopend, specifiek gericht op UGent-studenten, waar medewerkers **Hans** en **Barbara** ons de rol van de boekhandel in de distributie van studiemateriaal toelichtten.

Nieuwe edities van boeken en cursussen verschijnen sterk afhankelijk van het vakgebied: in snel evoluerende disciplines, zoals politiek of geneeskunde, kan dit jaarlijks gebeuren, terwijl in andere richtingen een editie meerdere academiejaren hetzelfde blijft en enkel bijgedrukt wordt. De prijs



van handboeken stijgt gemiddeld jaarlijks met ongeveer 5%, voornamelijk door hogere kosten voor papier, transport, brandstof en lonen van redacteuren en vormgevers. Fundamentele prijsveranderingen volgen alleen bij volledig herwerkte of uitgebreidere edities.

Uit hun observaties blijkt dat studenten doorgaans kiezen voor de nieuwste editie, zelfs wanneer de

inhoud slechts minimaal is aangepast. Adviezen van docenten en professoren spelen hierin een belangrijke rol: studenten willen vermijden dat opdrachten of examenvragen gebaseerd zijn op recente aanpassingen, zoals gewijzigde hoofdstukken of paginanummering. Hoewel oudere edities soms tegen een lager tarief beschikbaar zijn, gebeurt dit enkel op verzoek van de opleiding of lesgever, en bepaalt de uitgeverij het toegestane verkooptarief. Tweedehandsmateriaal wint aan populariteit, maar de opkomst van crossmediale uitgaven en blended learning (een combinatie van digitale en papieren leermiddelen) vormt een barrière: veel handboeken bevatten een persoonlijke toegangscode voor digitale oefeningen en materialen, die bij een tweedehands aankoop mogelijk niet geldig is.

Daarnaast is een duidelijke trend merkbaar waarbij traditionele syllabi steeds vaker worden omgevormd tot volwaardige handboeken,

Deelplatformen mogen meer actief in de kijker gezet worden

met professionele redactie, vormgeving en digitale componenten. Dit verhoogt de kwaliteit en toegankelijkheid van het studiemateriaal, maar vertaalt zich ook in hogere prijzen. Tegelijk zien we een toename van flexibele onderwijsvormen, zoals deeltijdse of geïndividualiseerde trajecten, waardoor studenten steeds vaker

buiten het klassieke academische ritme studeren. Dankzij de nieuwe campusshop die het hele academiejaar geopend blijft, hebben zij altijd vlot toegang tot hun studiemateriaal en ondersteuning bij hun aankopen.

ALTERNATIEVEN EN OPLOSSINGEN

De dominantie van handboeken in plaats van syllabi en de opkomst van blended learning die werken met unieke codes verhinderen de tweedehandsmarkt verder te ontwikkelen. De **Green Office** die zich bezighoudt met duurzaamheidsvraagstukken aan de UGent, organiseerde vorig academiejaar een cursusverkoop waarbij de opkomst vrij laag was. Dit deed hen ook nadenken over de barrières aan tweedehands kopen als student. Zo stelt een student uit de studententeams bij de Green Office, dat deelplatformen meer actief in de kijker gezet mogen worden en lesgevers meer expliciet hun studenten kunnen aanmoedigen om de tweedehandsoptie te overwegen. Maar ook benadrukt zij dat lesgevers zich meer bewust moeten zijn van hoe ze hun cursus op een duurzame manier vorm kunnen geven zodat updates van het lesmateriaal niet moeten leiden tot het aanschaffen van een nieuwe cursus.



DE ZIN EN ONZIN

ROBIN CHAN & MARIE SOETENS // BEELD: SOPHIE MARINA DOSAL DIERSSEN

De UGent maakte onlangs de eerste cijfers bekend van de zogenaamde 'harde knip' na de tweede zitperiode van vorig academiejaar. Wat blijkt: de slaagcijfers zijn opvallend gestegen, met zo'n 10 à 20 procent. Een effectieve maatregel zou je dan denken?

Sinds het academiejaar 2023-2024 werd een nieuwe maatregel ingevoerd door toenmalig Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts om studenten te motiveren hun studie succesvol af te ronden. Wie na twee jaar niet slaagt voor alle eerstejaarsvakken zal te maken krijgen met de 'harde knip' en zal zijn of haar richting noodgedwongen moeten stopzetten aan een der welke Vlaamse universiteit. Je kan je echter wel nog inschrijven in een andere opleiding aan een universiteit of hogeschool, maar dan start je opnieuw vanaf nul.

De recentste cijfers tonen aan dat zo'n 27% van de studenten hun studie noodgedwongen moet stopzetten door slechts één of twee vakken waar ze niet op slagen in vier zittijden. In vergelijking met vorige jaren, toen de 'harde knip' nog niet bestond, is dat percentage wel opmerkelijk gedaald. Volgens simulaties van de UGent zou toen 43% van de studenten geweigerd zijn om hun opleiding voort te zetten indien de 'harde knip' toen al bestond.

SUCCES VOLGENS DE CIJFERS

De UGent is aangenaam verrast door deze cijfers en trekt duidelijk een conclusie: studenten hebben hun gedrag veranderd en zetten zich harder in om te slagen voor de eerstejaarsvakken. De universiteiten willen deze positieve tendens

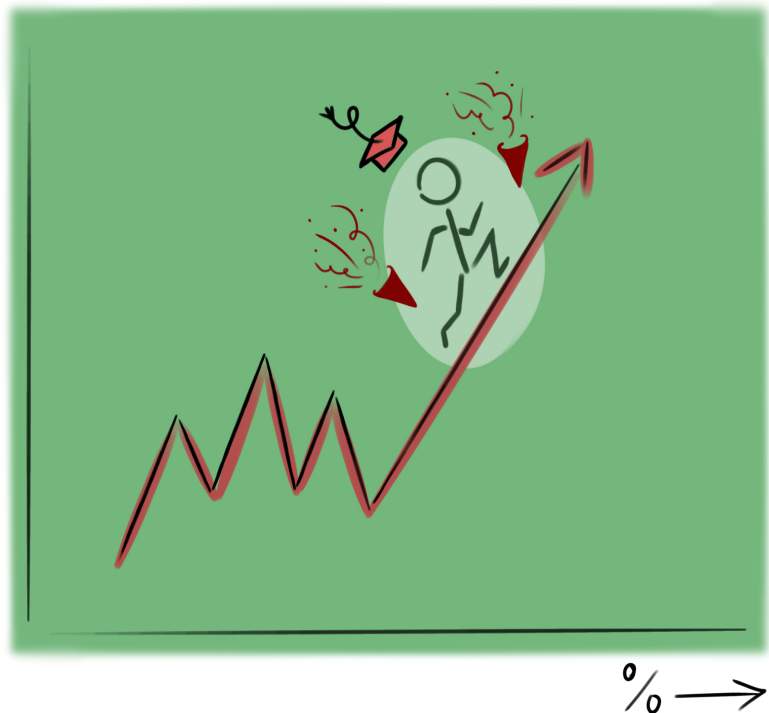
behouden en ze zullen daarom blijven inzetten op het behoeden van studenten die jarenlang studeren zonder uiteindelijk een diploma te behalen. Uit historische data

Studenten hebben hun gedrag veranderd en zetten zich harder in om te slagen voor de eerstejaarsvakken

is bijvoorbeeld ook gebleken dat de kans zeer klein is dat studenten een diploma binnen redelijke tijd kunnen halen als ze niet binnen 2

jaar slagen voor alle eerstejaarsvakken. Daarbij geeft data van de SIMON-test aan dat 90% van de studenten die een lage score behaalt op de slaagkans, de 'harde knip' niet haalt; voor de universiteiten een extra reden om de 'harde knip' te blijven hanteren.

Toch gaan veel studenten gebukt onder de maatregel. Zij die na 2 jaar niet slagen voor alle eerstejaarsvakken dienen zich te heroriënteren. Indien ze dat wensen, kunnen ze hierbij wel advies krijgen van individuele studie- en trajectbegeleiders aan de UGent. Maar zo'n heroriëntatie heeft voor veel studenten ook een mentale impact. Uit een



VAN DE HARDE KNIP

enquête van de Gentse Studentenraad naar mentaal welbevinden is gebleken dat deze studenten duidelijk met meer psychische problemen kampen dan zij die de 'harde knip' overleefden. Data over de profielen die uit de boot vallen door de 'harde knip' zijn niet gedeeld, maar oorspronkelijk werd er wel gevreesd dat de maatregel vooral kwetsbare studenten zou treffen.

Bovendien is het niet voor iedere student weggelegd om het dure studentenleven te bekostigen. Maar liefst 75% van de Belgische studenten werkt namelijk tijdens het academiejaar als jobstudent. Die studenten zullen mogelijk door de harde knip uit de boot vallen en een psychologisch lastig traject moeten afleggen. Met de recente optrekking van het maximum aantal werkuren van jobstudenten, lijkt de regering ook tegenstrijdige standpunten te verdedigen. De student wordt aangemoedigd zoveel mogelijk tijd door te brengen op de werkvloer, maar dient zijn of haar opleiding wel netjes af te leggen binnen korte duur.

DE KEERZIJDE VAN SUCCES

Niet enkel voor de studenten, maar ook voor de universiteiten zelf is er toch een groot nadeel verbonden aan de invoering van de 'harde knip'. De kans bestaat nu dat studenten sneller een beroep zullen aantekenen dan voorgaande jaren tegen een weigering. Toch slaat de

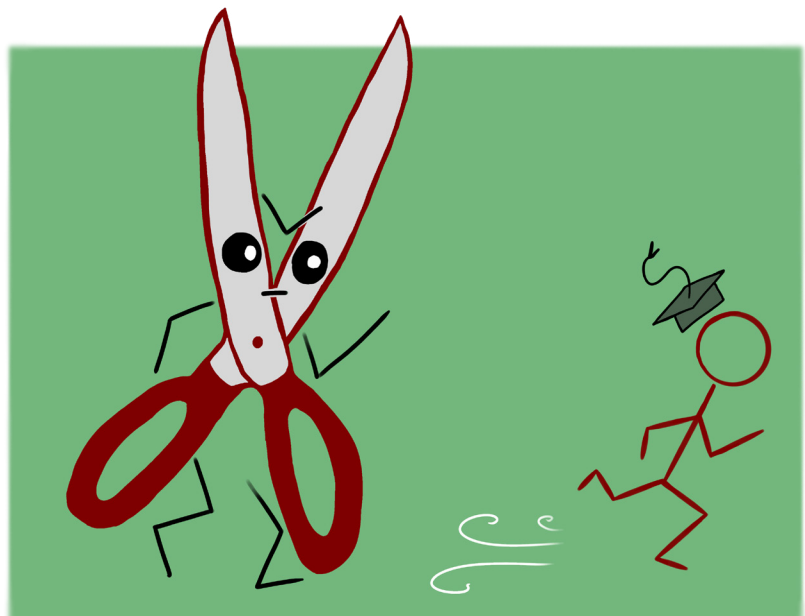
De kans bestaat nu dat studenten sneller een beroep zullen aantekenen dan voorgaande jaren tegen een weigering

UGent nog niet in paniek. Integendeel, ze is er optimistisch over en gaat ervan uit dat dit aantal stabiel zal blijven en niet opvallend zal stijgen na de invoering van de 'harde knip'. Of dat effectief het geval is, zullen we later kunnen evalueren.

Deze versie van de 'harde knip' was echter niet de eerste. Het voorstel lag al sinds 2019 op tafel als maatregel om studenten minder lang in het hoger onderwijs te houden. Aanvankelijk kon je als student niet aan een masteropleiding starten als je nog 30 studiepunten uit een

voorafgaande bacheloropleiding moest opnemen. Na bedenkingen vanuit de bevolking en de regering is deze maatregel uiteindelijk geëvolueerd tot het huidige zwaard van Damocles dat boven beginnende studenten bengelt.

Na de publicatie van de eerste cijfers van de 'harde knip' door de UGent kan je u afvragen of ze wel het volledige beeld weergeven. Ondanks het feit dat de slaagcijfers de hoogte ingaan, moet er toch rekening gehouden worden met de mentale last en stress die de studenten hierbij ervaren. In principe laat de 'harde knip' ook toe dat studenten hun eerste jaar spreiden over twee jaar indien ze vakken moeten meenemen, wat de originele opzet van de 'harde knip' in zekere zin ondermijnt. Voor de UGent lijkt het alleszins een effectieve maatregel die ze de komende jaren graag verderzetten.



KOM UIT UW KOT!

Non scholae sed vitae discimus. We leren niet voor school maar voor het leven.



Vier jaar lang staarden diezelfde Latijnse woorden me boven het bord aan. In koeien van letters, onuitwisbaar. Leren, leven en ons engageren voorbij de schoolbanken - dat was de les. Ironisch genoeg lijkt net dat vandaag zoek. Sinds corona is het studentenleven ingezakt. Initiatief verdwijnt, ontmoetingen drogen op, samen bouwen aan iets groters wordt zeldzaam. Socioloog **Ignace Glorieux** (VUB) ziet jongeren terugplooiën in cocooning en schermcontact, terwijl het spontane cafébezoek of de inzet in een studentenvereniging steeds zeldzamer wordt. Engagement wordt ingeruild voor comfort en zo brokkelt het sociaal kapitaal af dat vorige generaties als vanzelfsprekend opbouwden.

Die verstilling is geen toeval, maar een symptoom van een steeds individualistischere samenleving. Studenten behandelen hun leven steeds vaker als een persoonlijk project, strak afgelijnd rond blinkende cijfers, stages en een volgestouwd cv en minder rond ervaring en betrokkenheid. Eigen succes en efficiëntie wegen zwaarder dan solidariteit of collectieve actie. Toch wijst onderzoek van professor **Stijn Baert** uit dat studenten die zich engageren in het verenigingsleven evenveel kans maken op een jobgesprek als studenten met topcijfers. Vermeld je hoge punten of studentenleiderschap op je cv, dan stijgt je kans op een sollicitatie-uitnodiging met 8%. Combineer je beide, dan zelfs met 13%, vergeleken met wie geen van die troeven kan voorleggen. Engagement is dus niet alleen een sociale investering, maar ook een krachtig signaal van vaardigheden en motivatie waar werkgevers op letten.

**Ontmoet mensen,
bouw herinneringen en
ontdek vaardigheden
die geen enkele
syllabus kan bieden**

Uit een rapport van het **RIVM** en **Trimbos-instituut** (2023) blijkt dat 44% van de studenten kampt met psychische klachten zoals angst of depressie, en dat 62% zich eenzaam voelt. Dat is een pandemie in het studentenleven en eentje die vraagt om snelle actie. Wie zich actief inzet in een studentenvereniging, project of ander initiatief ontwikkelt niet alleen vaardigheden, maar bouwt ook sociale banden en verbondenheid op. Betrokkenheid kan zo het sociaal kapitaal een stuk herstellen, het vertroebelde gemeenschapsgevoel versterken en het mentaal welzijn van studenten wezenlijk verbeteren. Elegast Vercruysse (Praeses Deliria) getuigt: "Een studentenvereniging biedt niet alleen vriendschap, maar ook veiligheid en sociaal contact, waardoor de drempel om met anderen te praten aanzienlijk verlaagt. Dat heeft een enorm positieve impact op je mentale gezondheid en persoonlijke ontwikkeling."

Beste medestudent, durf uit uw kot te komen. Verleg uw grenzen, probeer iets nieuws en laat u niet vangen door de druk van cijfers of comfort. Engageer u in een vereniging, project of initiatief. Steek de handen uit de mouwen, leer samenwerken, debatteren en organiseren. Ontmoet mensen, bouw herinneringen en ontdek vaardigheden die geen enkele syllabus kan bieden. Wat u vandaag doet, vormt u voor het leven en niet alleen voor school. Wat we missen, is geen tijd of talent, maar de moed om opnieuw samen te dromen. Want echte groei begint niet in de punten op je rapport, maar in de mensen naast wie je beslist om iets in beweging te zetten.

Ideeënfestival 2025

9&23/10 TREFPUNT
22/11 DE VOORUIT



NACHT VAN DE VRIJ DENKER



Een initiatief van



In samenwerking met

viernulvier



BOEKHANDEL
WALRY

Met de steun van



CAMPO .NU

KUNSTENCENTRUM GENT
ARTS CENTRE GHENT



WE NOEMEN HET EEN GENOCIDE

HIERONDER VOLGT EEN BOODSCHAP NAMENS DE KERNREDACTIE VAN SCHAMPER.

De voorbije twee jaar hebben getoond dat het conflict in Gaza een impact heeft die zich niet beperkt tot het Midden-Oosten. Gruwelijke beelden gingen dagelijks de wereld rond en beroerden ook in België de gemoederen. Alleen al aan onze universiteit lieten studenten en professoren van zich horen tegen de genocide die zich voor onze ogen afspeelt, en tegen de manier waarop de universiteit zich daartegen positioneert. Ook binnen *Schamper* leeft deze discussie. Daarom wensen we - de huidige kernredactie van *Schamper* - onze redactionele lijn duidelijk te stellen.

Als studentenblad is het ons doel om correcte en eerlijke berichtgeving te brengen, in lijn met de journalistieke code. Het is vanuit dit uitgangspunt dat we ervoor gekozen hebben de term 'genocide' te gebruiken als we over de oorlog in Gaza spreken. Gezien de gebeurtenissen van de voorbije twee jaar, de uitspraken van Israëlische politici en het oordeel van een VN-onderzoekscommissie, vinden we dat het gebruik van deze term gerechtvaardigd is.

Daarbij komt dat dit conflict niet alleen levens eist, maar ook de mogelijkheid om erover te berichten ondermijnt. Sinds het begin van de oorlog zijn al meer dan 200 journalisten gedood, waarmee Gaza het dodelijkste conflict voor verslaggevers in de recente geschiedenis is. Internationale organisaties zoals **Verslaggevers Zonder Grenzen** noemen dit expliciet een oorlog tegen de journalistiek zelf. Begin september hielden 250 mediakanalen wereldwijd daarom een gecoördineerde *black-out* uit protest tegen de moorden op journalisten en de blokkade van buitenlandse verslaggeving. Als de laatste getuigen het zwijgen wordt opgelegd, stopt het doden niet - het wordt alleen onzichtbaar. Voor ons bevestigt dit hoe belangrijk het is om de taal te gebruiken die de ernst van de situatie niet afzwakt.

In deze editie wijden we onze volledige maatschappijrubriek aan Gaza. Dat zullen we niet elke keer kunnen doen. Daarom zullen we aan het begin van elke editie blijvend plaatsmaken om de meest actuele cijfers uit Gaza zichtbaar te stellen. Hiervoor baseren we ons op de cijfers die zijn vrijgegeven door het ministerie van Volksgezondheid in Gaza. Ook al krijgt het ministerie vaak kritiek, het heeft in vorige oorlogen bewezen dat het ondanks de moeilijke omstandigheden accurate gegevens kan verzamelen. En zolang Israël onafhankelijke waarnemers de toegang tot Gaza weigert, kiezen we voor de best beschikbare cijfers.

KERNREDACTIE

FOR THE RECORD:

NETANYAHU

Het is bijna Halloween, tijd om eens te kijken welke lijken in de kast van Israëlisch premier Benjamin Netanyahu liggen.

INVLOED IN AMERIKA

In de jaren 80 werd Netanyahu aangesteld als Israëlische vertegenwoordiger bij de VN. Hij maakt snel gebruik van deze positie om zich in de Amerikaanse media te profileren als "terrorisme-expert".

Hij nam deze Amerikaanse steun terug mee naar Israël. Republikeinse strateeg **Arthur Finkelstein** hielp hem de verkiezingen van 1996 verrassend genoeg te winnen. Dit ondanks de recente moord op zijn voorganger **Yitzhak Rabin**, gepleegd door manifestanten die tegen de Oslo-akkoorden waren, en door Netanyahu gesteund werden. Rabins weduwe weigerde zelfs om op de begrafenis Netanyahu's hand te schudden.

FRAUDE

Netanyahu en zijn vrouw zijn vermengd in drie fraudeschandalen die tot rechtszaken geleid hebben. Als minister van communicatie zou hij in ruil voor wederdiensten 178.314 euro aan sigaren en champagne hebben ontvangen.

In 2017 beloofde krantenbaas **Arnon Mozes** positieve berichtgeving over Netanyahu te publiceren indien hij wetgeving zou invoeren die Mozes' grootste concurrent belemmerde. Investerder **Shaul Elovitch** beloofde ook positieve berichtgeving in ruil voor een gunstige versoepeling van wetgeving.

EXTREMISTISCHE EN AUTORITAIRE NEIGING

Na de verkiezingen van 2022 vormde Netanyahus rechtse partij Likud een alliantie met twee extreemrechtse partijen: de National Religious Party en Otzma Yehudit. Hierdoor bevat zijn regering **Bezael Smotrich**, die zichzelf beschrijft als een 'trotse homofoob', 'racist', en 'fascist', en **Itamar Ben-Gvir**, die veroordeeld is voor het aanzetten tot racisme en voor het aanmoedigen van terreur. Met deze regering startte Netanyahu in 2023 een gerechtelijke hervorming op. Die hervorming heeft als doel om de macht van het Israëlische Hooggerechtshof te verminderen, en tevens de rechters hiervan op een andere manier te laten verkiezen. Andere hervormingen zouden de Knesset (het parlement) dan weer meer controle over de rechterlijke macht verlenen.

NETANYAHU'S STEUN AAN HAMAS: VERDEEL EN HEERS

De laatste twee jaar staan de totale vernietiging van Hamas centraal in het discours van de Israëlische regering en legertop. Minder bekend is dat Netanyahu en zijn regeringen door de jaren heen de terreurorganisatie als een quasi-bondgenoot beschouwden. Zo stonden ze toe dat het bevriende Qatarese regime miljoenen aan cash de Gazastrook binnensmokkelde, en onderhandelden ze met Hamas over werkvergunningen voor Palestijnse burgers. Tegelijk knepen ze een oogje dicht voor Hamas' gewelddaden. De strategie hierachter was die van verdeel en heers. Door Hamas te steunen in Gaza, ondermijnden ze de autoriteit van de Palestijnse Autoriteit onder leiding van president **Abbas**, die bijgevolg enkel nog aan de macht was in de Westelijke Jordaanoever. Zo trachtten Netanyahu en co. een tweestatenoplossing onmogelijk te maken.



TWEE JAAR GENOCIDE, BELGIË

De voorbije twee jaar doorging de Belgische reactie op de oorlog in Gaza enkele veranderingen en waren er onverwachte wendingen.

Na de aanval van **Hamas** op 7 oktober 2023 keek de hele westerse wereld gechoqueerd toe hoe het eeuwenlange conflict tussen Israël en Palestina zich ontplooipte tot een waar bloedbad. Israël reageerde met een ongekend harde militaire campagne en bombardeerde grote delen van Gaza. Naar schatting stierven bij deze aanvallen al meer dan 66.000 mensen, waarvan bijna een derde kinderen. Dit zijn echter enkel de geregistreerde slachtoffers, het is nog onzeker hoeveel mensen onder het puin liggen.



POLITIEKE REACTIE

De internationale reacties op de aanval van Hamas lieten niet lang op zich wachten. De toenmalige president van de Verenigde Staten, **Joe Biden**, sprak zijn onvoorwaardelijke steun aan Israël uit. Ook de EU, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en België keurden de aanval van Hamas sterk af.

Ook onze toenmalige premier, **Alexander De Croo**, sprak zijn steun voor Israël uit. Dat werd hem niet in dank afgenomen door Groen en de PS. Zij benadrukten dat hun gedachten zowel bij de Israëlische burgers als bij de Palestijnse burgers waren. **Bart De Wever**, toen nog burgemeester van Antwerpen,

liet tijdens een herdenkingsmoment weten dat hij de kant van Israël koos. Dat was volgens hem "De kant van democratie, de kant van het licht. Tegen de krachten van tirannie en van de duisternis." Later nuanceerde De Wever zijn uitspraak en gaf hij aan dat zijn steun voor Israël en tegen terreur geen miskenning impliceert van het leed dat de Palestijnen ondergaan.

Caroline Gennez van Vooruit gaf aan dat ze aan de kant stond van de slachtoffers en pleitte voor onderhandelingen. MR-voorzitter

Georges-Louis Bouchez stond faliekant tegen deze onderhandelingen en vond het schandalig dat

Gennez voorstelde om te onderhandelen met "terroristen". CD&V vond het niet slim om een kant te kiezen en veroordeelde vooral het geweld.

PUBLIEKE OPINIE KANTELT

Sinds 2023 is de publieke opinie in België stevig gekeerd van medeleven met Israël tot wijdverbreide verbijstering over het Israëlische geweld. Dat hebben ook de politieke partijen ondervonden. Ook de N-VA verliet haar uniform standpunt omtrent Palestina.

De N-VA was dan ook verscheurd over Palestina toen het menselijk leed proporties aannam die ze niet meer konden negeren. Premier De Wever wilde de kerk in het midden houden, en dat niet enkel binnen de partij, maar ook binnen zijn regering. De PVDA zweepte immers het centrumlinkse Vooruit

Sinds 2023 is de publieke opinie in België stevig gekeerd van medeleven met Israël tot wijdverbreide verbijstering over het Israëlische geweld

STOND ERBIJ EN KEEK ERNAAR

LEONE MATTHEUS, SARA SCHELSTRAETE, RUNE STIENS &
OPHÉLIE DE WINTER// BEELD: SARA SCHELSTRAETE

op om te ijveren voor pro-Palestijnse concessies, maar de MR onder Bouchez sribbelde tegen. Diens bewering dat er helemaal geen genocide in Palestina plaatsvond,

Een erkenning van de Palestijnse staat leek toen nog ver weg te zijn, al gingen de Vlaamse en federale regering zich "engageren" om Palestina "op termijn te erkennen"

omdat de Palestijnse bevolking was gegroeid sinds de Nakba, viel al helemaal niet in goede aarde bij zijn coalitiepartners. De kloof leek onoverbrugbaar.

REGERINGSCRISIS(EN)

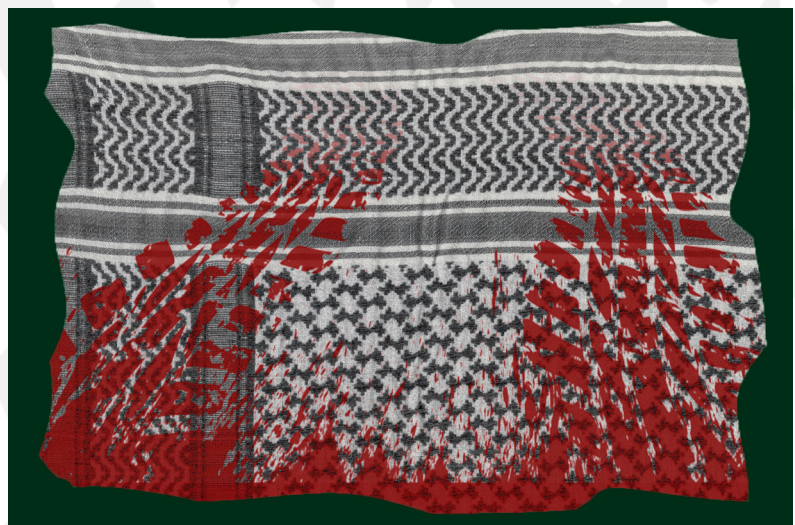
Deze zomer vond er echter een kanteling plaats. Na lange gesprekken bereikten zowel de Vlaamse als de federale regering op 2 september een akkoord over het Belgisch standpunt tegenover de genocide in Gaza. Vlaams minister-president **Matthias Diependaele** liet optekenen dat hij "het niet fijn vond om over zo'n gevoelig thema heibel te hebben", maar dat hield hem uiteindelijk dus niet tegen om met de Vlaamse regering een standpunt in te nemen - wat overigens hoognodig was, aangezien de Vooruit en de CD&V dreigden met een wisselmeerderheid.

De akkoorden over Gaza bevatten volgende beloften: er zal meer humanitaire hulp voorzien worden vanuit België, waarbovenop nog eens 350.000 euro wordt uitgetrokken om het Wereldvoedselprogramma van de VN te subsidiëren. Verder werd het voor de Israëlische ministers **Itamar Ben-Gvir** en **Bezalel Smotrich** voortaan onmogelijk om België binnen te komen en wordt de werking van het Vlaamse kantoor van Flanders Investment & Trade in Tel Aviv beperkt. Het is hoogstwaarschijnlijk dat een definitieve sluiting van dit kantoor vanwege economische belangen niet is goedgekeurd. Een erkenning van de Palestijnse staat leek toen nog ver weg te zijn, al gingen de Vlaamse en federale regering zich "engageren" om Palestina "op termijn te erkennen".

VERENIGDE NATIES

In september vond een Algemene Vergadering van de Verenigde Naties plaats. Een jaarlijkse forum waar alle 193 lidstaten samenkwamen om hun visie te delen en re-

soluties aan te nemen. Bijzonder aan deze editie was dat enkele Europese landen, onder leiding van Frankrijk, het bestaan van een Palestijnse staat gingen erkennen. Ook België sloot zich hierbij aan. Tijdens zijn toespraak in New York benadrukte Bart De Wever dat de Belgische erkenning van Palestina een krachtig diplomatiek signaal is, maar dat dit geen beloning mag zijn voor Hamas. Hij verwees daarbij naar de aanhoudende militaire operatie in Gaza en de "onbeschrijfelijke humanitaire crisis" die de regio teistert. België heeft volgens hem al aanzienlijke humanitaire inspanningen geleverd, met honderden miljoenen euro's steun en bijkomende noodhulp. Tegelijk stelde hij dat een daadwerkelijke erkenning pas kan volgen wanneer Hamas uit het bestuur is verdwenen en alle gijzelaars zijn vrijgelaten. De Wever noemde de recente uitspraken van premier Netanyahu, die elke Palestijnse staat afwijst, een extra reden om het recht op zelfbeschikking van de Palestijnen te bevestigen.



JOURNALISTIEK EN GAZA, EEN

"It's more like a greenhouse in the summer and a refrigerator in the winter". Dit is hoe journalist Abdullah Miqdad zijn werkomstandigheden beschrijft. Het is de harde realiteit, niemand kan aan de honger en de bommen ontsnappen. Ook journalisten niet.

AFGESLOTEN VAN DE BUITENWERELD

Aangezien de regering-Netanyahu de aanwezigheid van buitenlandse media in de Gazastrook verbiedt, nemen lokale journalisten sinds de escalatie van het geweld in oktober 2023 het heft in eigen handen. Dit is uiteraard niet zonder risico: volgens bronnen waarmee VRT NWS in contact staat, lijkt het er sterk op dat plaatselijke journalisten worden gevisieerd en bedreigd door het Israëlische leger. Dit wordt weerspiegeld in de statistieken: volgens de BBC zijn er in Gaza sinds 7 oktober minstens 197 journalisten gedood. VRT NWS en de journalistieke organisatie **Reporters Without Borders** berichten dat intussen meer dan 200 Palestijnse journalisten werden vermoord.

OORLOGSMISDAAD

Het internationaal humanitair recht classificeert journalisten als burgers, waardoor zij een beschermde status genieten; daar

een gemakkelijk doelwit maken. Mahmoud Abu Salama werd overigens net als veel andere Palestijnse journalisten afgeschilderd als lid van Hamas, waardoor het Isra-

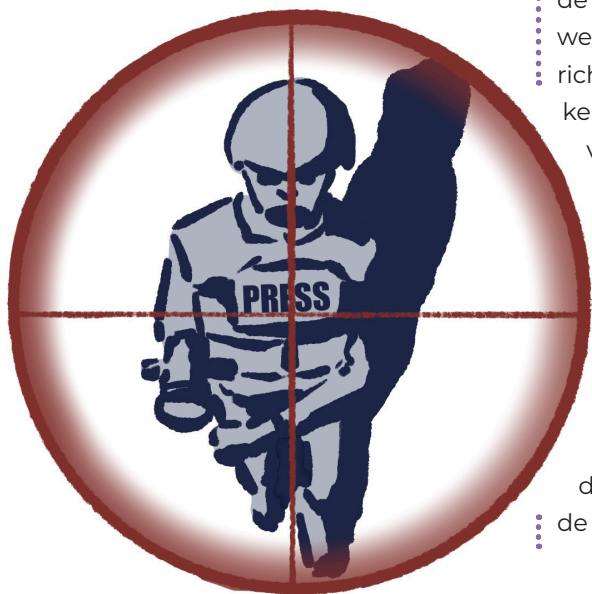
Het internationaal humanitair recht classificeert journalisten als burgers, daarom is het viseren van journalisten volgens het internationaal recht een oorlogsmisdaad

om is het viseren van journalisten volgens het internationaal recht een oorlogsmisdaad. Het Israëlische leger beweert echter enkel aanvallen uit te voeren op leden van Hamas, maar verschillende mensenrechtenorganisaties hebben reeds aangekaart dat dit niet de volledige waarheid is, zo zou er wel degelijk sprake zijn van doelgerichte aanvallen op persmedewerkers. Zo getuigt ook de verslaggever **Mahmoud Abu Salama** aan VRT NWS, die zegt door de Israëlische inlichtingendienst gecontacteerd te zijn nadat hij journalistiek werk had verricht in Noord-Gaza. Burgers in de Gazastrook vermijden de plekken waar journalisten verslag uitbrengen, aangezien de helmen en 'press-vesten' die de verslaggevers dragen hen tot

elische leger een mogelijke aanval kan 'legitimeren'.

HOGE TOL

Hoewel Palestijnse journalisten in Gaza maar al te goed beseffen hoe cruciaal hun werk is, eist de langdurige blootstelling aan hongersnood en andere gruwel zijn tol. De verslaggevers wonen en werken vaak in tenten waar zelfs basisvoorzieningen - zoals water of wasgelegenheden - ontbreken. Velen onder hen lijden continu onder de vermoeidheid, ondervoeding en mentale druk. In Gaza leeft het besef dat journalisten gevisieerd worden door het Israëlische leger, waardoor het mediapersoneel in constante angst verkeert: ze zijn niet enkel bang om zelf het leven te laten, maar vrezen ook voor hun familieleden en omgeving.



STRIJD VOOR DE WAARHEID

MARIA MIHUT, SARA SCHELSTRAETE, MIRTHE VAN LANDSCHOOT
& SAMUEL BOCKEN // BEELD: YANNE DE FRENNE

BLOKKADE OMZEILEN

Dat de Israëlische blokkade ook voor Vlaamse journalisten het werk moeilijker maakt om aan accurate berichtgeving te doen, kan **Dries Blontrock**, journalist bij *De Standaard*, beamen: "Buiten de grote internationale of Israëlische kranten geraak je Gaza niet binnen. Vroeger kon dat wel, in vorige oorlogen in Gaza, kon je ter plekke verslag uitgeven. Hierdoor kon je in gesprek gaan met Palestijnen die daar woonden en kon je met je eigen ogen zien wat er gebeurde." Desondanks proberen journalisten om mensen in Gaza via alternatieve manieren te bereiken. "Nu verloopt communicatie met mensen in Gaza vooral via kanalen zoals

Hoewel het rapporteren van cijfers toelaat om de omvang en impact van het geweld in te schatten, dreig je al snel te vergeten dat er echte mensen achter schuil gaan

WhatsApp, dit maakt het mogelijk om audiobERICHTEN te sturen. Soms hoor je dan eens een machinegeveer ratelen op de achtergrond, dat helpt om beter te begrijpen hoe de situatie eraan toe gaat."

INFORMATIEOORLOG

Zoals vaker te zien is in conflicten

tegenwoordig zijn er meerdere, tegenstrijdige, narratieven die het moeilijk maken om feit van fictie te scheiden. Ook rond de genocide in Gaza heerst er een ware informatieoorlog, Israëlische en Palestijnse narratieven spreken elkaar geregeld tegen.

Blontrock: "Je moet vaak een afweging maken, zo zie je regelmatig hetzelfde patroon opduiken na een aanslag. Eerst komen de Israëlërs naar buiten met een versie van de feiten. Later komt er meer informatie naar boven die hun versie tegensprekt, waarna Israël met een nieuw narratief op de proppen komt. Het komt er vaak op neer dat je op zoek moet gaan naar videobeelden van de aanval. Meestal hebben verschillende mensen met hun smartphone gefilmd waardoor er veel beelden uit verschillende ooghoeken bestaan."

WAT MET AI-BEELDEN DIE ALOMTEGENWOORDIG ZIJN?

"Die herken je direct. AI is goed in het genereren van cinematografische beelden, maar ik heb het nog niet in staat gezien om waarheidsgetrouwe videobeelden van een oorlogsgebied na te bootsen. Factcheckers halen die er snel uit. Bovendien is de situatie voor mensen in Gaza al erg genoeg, zij hebben geen AI-beelden nodig om hun situatie erger voor te stellen."

RAPPORTEREN VAN CIJFERS

Hoewel het rapporteren van cij-

fers toelaat om de omvang en impact van het geweld in te schatten, dreig je al snel te vergeten dat er echte mensen achter schuil gaan. Blontrock: "Mensen waar ik mee spreek, zeggen me vaak dat ze niet gewoon een getal willen zijn, dat hun zus die gedood is ook iemand was met een heel leven. Daarom probeer ik meer dan gewoon cijfers mee te geven, ik breng liever verhalen. In conflictsituaties vergeet je vaak dat er meer is dan alleen ellende. Zo sprak mijn collega, **Samira Ataei**, een man die zijn papegaai met zich meegenomen had wanneer hij moest vluchten. Ook kom je soms tegen dat een persoon je zegt dat je ze een week niet gaat kunnen contacteren omdat ze examens hebben. Dat zijn zo'n persoonlijke en unieke verhalen die tonen dat het leven door gaat desondanks alles wat er om hen heen gebeurt."



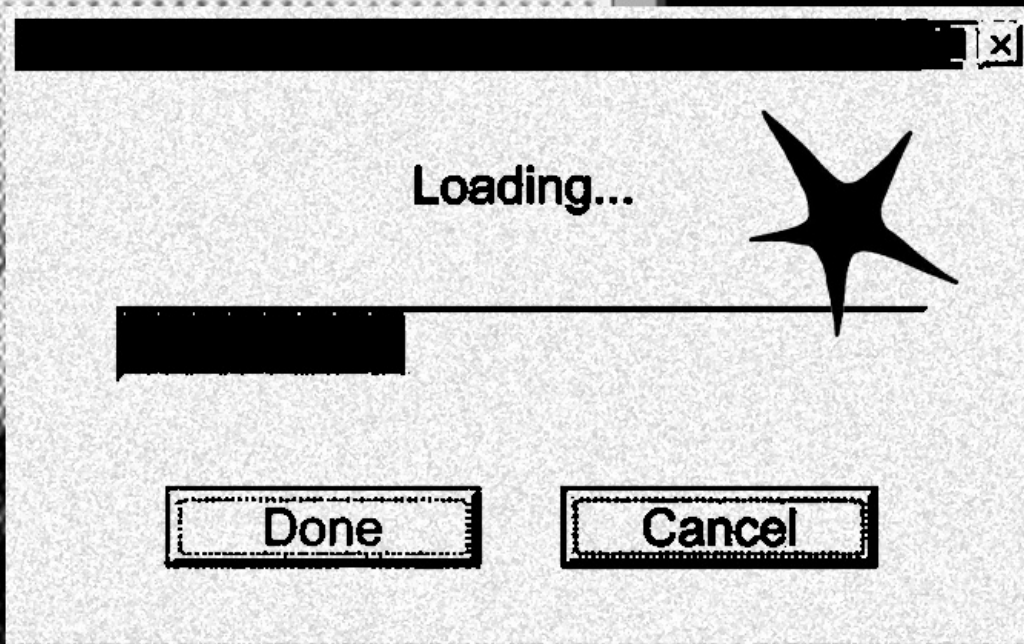
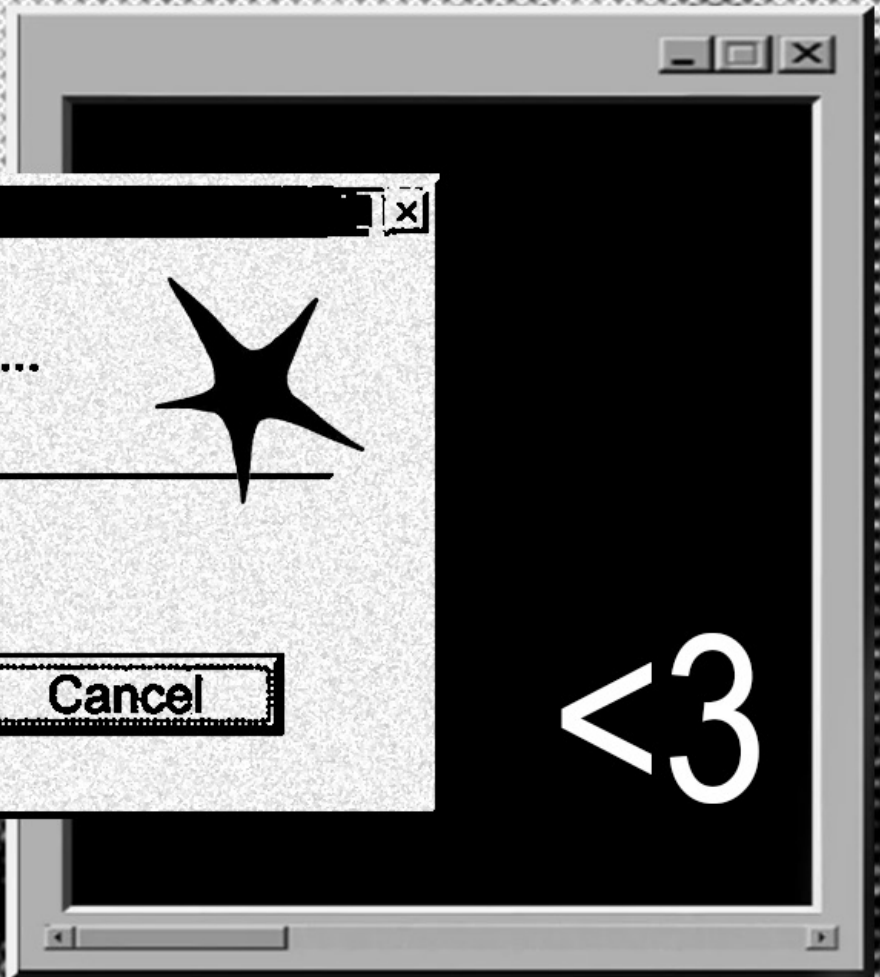


lysm





hbu?



<3

ZEBRA SHOWCASE #MUSIC

nog tot 2 november
elke donderdag
nocturne tot 22:00
expo van Joke Raes

ELKE DONDERDAG ZEBRA CAFÉ

17:00 - ZEBRA CAFE OPEN

22:00 - SHOWCASE#MUSIC - GRATIS CONCERT

23:00 - AFTERPARTY MET DJ TLP

PROGRAMMA

16.10 MARCELLE

23.10 DESMA

20.11 SAARTJE VAN CAMP

30.10 MY LENNIS

27.11 STIJN

06.11 LIQUID SILVER

08.01 HELGA AMEYE

13.11 GALAN GALAN

15.01 WIJF

MEER INFO: WWW.ZEBRASTRAAT.BE / @ZEBRASTRAAT

ZEBRA STRAAT



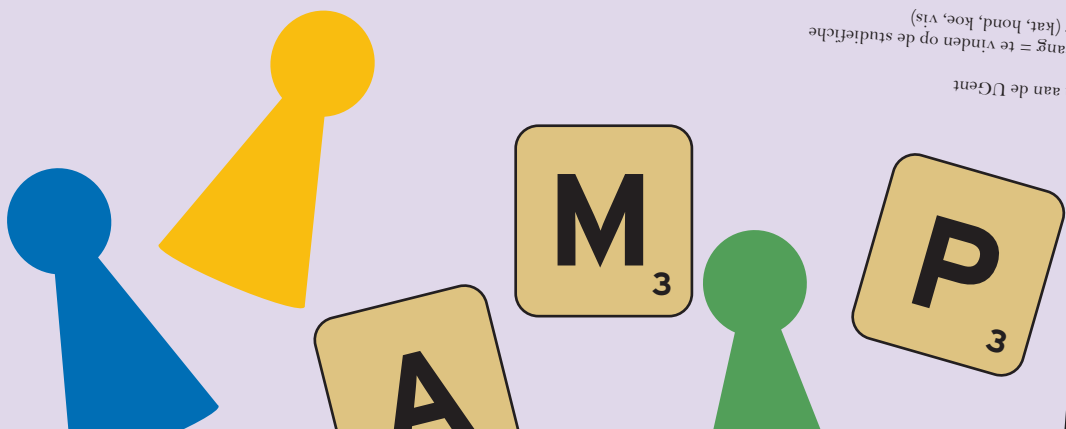
Roosje Visschedijk

S P E L L E T J E S P A G I N 4

In de onderstaande matrix staan vier categorieën van vier woorden. Kan jij hen vinden?

periode	honderd	her	economie
inhoud	cursusomvang	koelkast	letteren
visual	geneeskunde	begincompetentie	katern
studiemateriaal	rechten	rooster	toelatings

Antwoord:
 1. letteren, rechten, economie, geneeskunde = faculteiten aan de UGent
 2. rooster, periode, her-, toelatings- = ...examen...
 3. inhoud, begincompetentie, studiemateriaal, cursusomvang = te vinden op de studiefiche
 4. katern, honderd, koelkast, visueel = begint met een dier (kat, hond, koe, vis)



WAAROM WORDEN WE BANG?

YENTEL GOUBERT // BEELD: EMMA JUXON-SMITH

Of het nu gaat om faalangst, sociale angst of zelfs pure paniek: niemand ontsnapt aan angst. Maar waarom gebeurt dit eigenlijk? En waarom reageert ons lichaam zo heftig op situaties die vaak niet eens gevaarlijk zijn?

ANGST, WAT IS DAT?

Als we angstig zijn, dan krijgen we een adrenalineboost. Je lichaam maakt zich klaar om te rennen of te vechten. Je hart begint sneller te slaan en je ademhaling versnelt, zodat er meer zuurstof naar je spieren kan gaan. Je pupillen verwijden zodat je beter kan zien, en de spijsvertering vertraagt, zodat je lichaam al zijn energie aan overleven kan geven. Ook spannen je spieren zich op, klaar om in actie te schieten, en je begint te zweten, zodat je lichaam al kan afkoelen als je moet rennen.

IN JAPAN IS ER HET FENOMEEN VAN DE TAIJIN KYOFUSHO, EEN ANGSTSTOORNIS WAARBIJ IEMAND BANG IS OM ANDEREN TE BELEDIGEN MET HUN GEDRAGINGEN

WAAROM BESTAAT ANGST?

Waarom worden we juist bang? Daarvoor moeten we teruggaan naar een tijd waarin de mensheid nog niet aan de top van de voedselpiramide stond, maar nog als prooidier rondliep op de aarde. Wolven, sabeltandtijgers of andere roofdieren konden elk moment uit de schaduw tevoorschijn springen en je opeten. Daarom was angst hebben heel nuttig in deze donkere periode. Wie angstig was, was alert voor de gevaren van zijn omgeving. Wat geritsel in de strui-

ken werd niet zomaar genegeerd, maar er werd actief gereageerd op potentiële gevaren, zodat men klaar was om zich te verstoppen, weg te vluchten of zelfs ten aanval te gaan.

Het is eigenlijk heel simpel: degenen die angst vertoonden, hadden meer kans op overleven en dus, niet onbelangrijk, op voortplanting. Zo werd angst doorgegeven van generatie op generatie. We zijn bijvoorbeeld nog altijd bang voor het donker, omdat onze hersenen zo zijn afgesteld door de evolutie. Als je niets kan zien, kan je ook veel makkelijker aangevallen worden door dieren. De reden dat we dus nog altijd bang worden, is dat onze hersenen nog altijd geen onderscheid kunnen maken tussen een levensbedreigende situatie en een 'moderne' dreiging, zoals een examen.

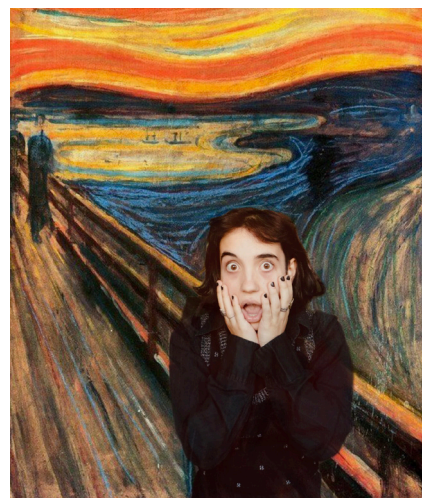
AANGEBOREN OF AANGELEERD?

Niet alle angsten zijn afkomstig uit de oertijd. De meesten zijn eigenlijk niet aangeboren, maar aangeleerd. Ze kunnen ontstaan door nare ervaringen, zoals faalangst.

Als student heb je er vermoedelijk wel last van gehad. Deze angst ontstaat door te hoge verwachtingen te hebben van jezelf of van anderen in je omgeving. Negatieve feedback of kritiek kan deze angst nog versterken. Angsten kunnen daarnaast ook een cultureel en his-

torisch aspect hebben. In de middeleeuwen was men bijvoorbeeld vooral godvrezend of bang voor hekserij. Deze angsten bestaan bijna niet meer, maar zijn vervangen door nieuwe angsten, zoals een angst voor technologie.

Er is ook een sterk cultureel aspect verbonden met angst. In Japan is er het fenomeen van de *Taijin*



Kyofusho, een angststoornis waarbij iemand bang is om anderen te beledigen met hun gedragingen. Dit komt doordat Japan vooral een collectivistische cultuur heeft, waarbij men er vaak meer mee inziet wat anderen van je denken.

Kortom, het is belangrijk om te onthouden dat angst er is om ons te beschermen; het is levensbelangrijk. Het is wel belangrijk dat we het ons leven niet laten beheersen, maar onthouden dat het vooral een waarschuwing van ons lichaam is.

'POLTERGENT': DE SCHADUWEN EN SCHIMMEN VAN DE LICHTSTAD.

SARAH VAN CROMBRUGGEN // BEELD: JASPER MOUTON

Bestaan geesten echt? Dwalen en spoken er witte lakens en verloren zielen uit de onderwereld door deze studentenstad? Op die vraag valt praktisch geen antwoord te bieden.

Voelt men deze winter een ijzige rilling of een kille bries door het lichaam waarna men het diep vanbinnen koud kreeg? Vrees dan niet! Gent heeft een reeks van paragnosten en helderzienden te bieden.

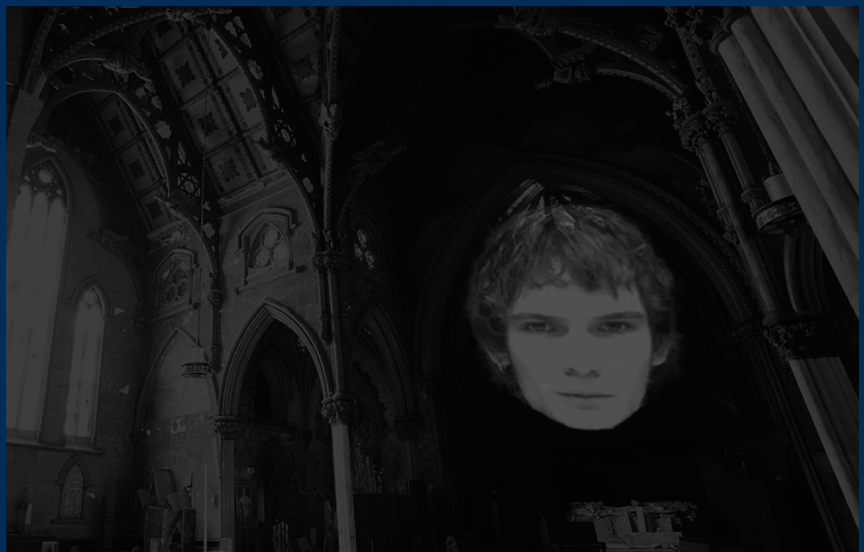
Waar moeten die tarotlezers en waarzeggers de kwetsbare student tegen beschermen? Tot 1884 had men daar een antwoord op. Aan de Nederschelde stond vroeger een huis met de naam 'Het Spookhuis'. **Pierre-Louis Vidal** was een Frans ambtenaar die na de inval van de Franse republikeinen in Gent kwam wonen samen met zijn vrouw. In hun herenhuis werden twee schone dochters geboren, **Louise** en **Virginie**. Na de dood van hun ouders verhuisde Virginie terug naar haar ouderlijk huis samen met haar man en haar dochter **Angélique**. Later sloeg het noodlot toe, haar dochter stierf op 21-jarige leeftijd aan een kwijnende ziekte. De ouders van het jonge meisje hadden vervolgens beslist om het grote salon op de eerste verdieping om te vormen in een rouwkapel. De doodkist had een glazen deksel zodat Virginie altijd naar haar overleden dochter kon kijken. Jaren en jaren zonderde de vrouw zich af en verpieterde ze naast de doodskist. Ze verliet enkel haar dochters zijde om nieuws aan de deur te ontvangen en om bloemen te plukken in de tuin voor op het graf te leggen.

Het tragische zicht van de bejaarde vrouw gehuld in een wit kleed met grijze haren heeft de legende van Het Spookhuis doen ontstaan. Het huis werd eind negentiende eeuw - destijds was het al verval - gesloopt bij het dempen van de Schelde.

Als men iemand vandaag de dag de stuipen op het lijf wil jagen, moet men gewoon een twintigtal minuten op de trein zitten. In Brugge staat in de Spanjaardstraat ook een huis dat de naam 'Het Spookhuis' draagt. Het huis Den Noodt Gods was een nonnenklooster dat verbonden was met het nabijgelegen Augustijnenklooster door ondergrondse gangen. De paters kwamen vaak langs bij het klooster om de Heilige Mis op te dragen en biecht te horen. Toen een pater verliefd werd op een novice, de 23-jarige **Hortence Dupont**, gebruikte hij de geheime

doorgang om haar op te zoeken. Hoewel ze allebei verliefd waren, bleef de jonge non in de knoop met de morele gevolgen van hun liefdesband. In een vlaag van woede vermoordde de afgewezen pater haar en verdween hij. Nooit is er een lijk of dader opgespoord. De nonnen zochten elders onderdak nadat er gefluisterd werd dat het huis behekst was. Het huis staat nog steeds in Brugge en is door de Vlaamse overheid vastgesteld als bouwkundig erfgoed en beschermd monument.

Of geesten bestaan, blijft de vraag. Het feit is dat deze akelige spookhuizen, al dan niet bewoond door spoken, het levend bewijs zijn dat volksverhalen waardevol blijven. Deze gebouwen dragen immers de rijke geschiedenis van twee steden, en cultureel erfgoed - hoe eng het ook mag zijn - zou moeten gekoesterd worden.



UFO'S BOVEN

FIEN WAEGE & YANA ROSÉ

Is het een vliegtuig? Is het een vogel? Neen, het is een *unidentified flying object*! In Oost-Vlaanderen worden de meeste ufo's gespot. We deden navraag bij Frederick Delaere van het Belgisch UFO-meldpunt of een alieninvasie tot de mogelijkheden behoort. Spoiler: neen.

Een ufo staat voor een *Unidentified Flying Object*, een object of verschijnsel in de lucht dat je niet meteen kan thuisbrengen. In de media wordt het vaak gelinkt aan buitenaards leven, maar die associatie is onterecht. Het Belgisch ufo-meldpunt probeert een verklaring voor de waarnemingen te vinden en publiceert er rapporten over. Recent gaven **Frederick Delaere** en **Wim Van Utrecht** ook een boek uit over de materie, 'Ufo: niet te geloven', bij Borgerhoff & Lambrigts.

Hoe zijn jullie op het idee gekomen om een meldpunt op te richten voor ufo's?

Frederick Delaere: "Daarvoor moet ik een hele tijd teruggaan. Voor mij is de interesse begonnen met een boek van **Julien Weverberg**, 'De ufo sage', in 1996. Ik was toen pas veertien. Zo ben ik erin gerold. Vervolgens ben ik lid geworden van een aantal ufo-groepjes in ons land. In de jaren 90 waren er wel een aantal, maar er was nog geen centraal meldpunt. Met meldingen gebeurde er bijna niets. We vonden het belangrijk dat er een neutraal meldpunt zou komen dat meldingen kon onderzoeken, en daarom hebben we het opgericht in 2007."

Welke objecten zorgen het vaakst voor verwarring?

Delaere: "Ballonnen, vooral folieballonnen. Dat zijn ballonnen die

eruitzien als metaalachtige objecten en in verschillende figuren te verkrijgen zijn. Op de kermis kan je ze bijvoorbeeld krijgen als sterretjes of nummers. Die worden dan opgehangen tijdens verjaardagsfeestjes. Wanneer die loskomen met de wind, gebeurt het weleens dat iemand in de buurt dan een ufo ziet vliegen (lacht)."



"Ook sterren of planeten zijn vaak een verklaring. Als iemand zegt dat hij een ufo heeft zien 'stralen' in de lucht, weet je vrijwel zeker dat je in de richting van een ster of planeet moet denken. Dit weekend en het weekend ervoor kwamen er ook wat meldingen binnen van de Starlink-satellieten van **Musk**."

Hoe gaat het meldpunt in zijn werk?

Delaere: "Via een formulier bevroegen we melders over de centrale zaken die voor ons van belang zijn: datum, tijdstip, kijkrichting, wat ze exact zagen. Op basis daarvan maken we een eerste evaluatie. Omdat we intussen al ruim 4000 meldingen hebben ontvangen, hebben we tamelijk wat ervaring en kunnen we daar snel een beeld van vormen. De smartphone is daar een groot voordeel bij. Daardoor krijgen we heel wat beeldmateriaal binnen. Als we geen verklaring vinden, stellen we eerst wat bijkomende vragen via e-mail. Pas als we daarna nog altijd niet weten wat het is, gaan we bij de mensen langs. We leggen een interview af, maar kijken ook naar de omgeving. Het kan bijvoorbeeld zijn dat er een kraan staat met lichten op die verantwoordelijk is voor de waarneming."

"Het is altijd de bedoeling om iets proberen te verklaren. We zijn heel sceptisch."

En hoe vaak gebeurt het dat er geen verklaring is?

Delaere: "Ik denk dat er van die 4000 meldingen ongeveer iets meer dan 40 onverklaard bleven. Dat is heel weinig, slechts 1%. Daar doen we dan ook geen uitspraken over. We gaan niet zwieren met wilde theorieën over groene mannetjes die hierheen komen."

HET UFO?

// BEELD: SAMUEL BOCKEN & CARLIJN KOERS

"WE GAAN NIET ZWIEREN
MET WILDE THEORIEËN
OVER GROENE MANNETJES
DIE NAAR HIER KOMEN"

U zei daarnet dat u zelf eerder scepticus bent.

Delaere: "Dat klopt. Voor alle duidelijkheid: ik denk niet dat we de enigen in het heelal zijn. Maar of die anderen ook effectief hierheen komen, is een heel andere vraag. We doen niet mee aan wilde theorieën daarover. De meeste waarnemers zijn wat ik 'nuchtere waarnemers' noem: mensen die gewoon iets hebben gezien en daar een verklaring voor willen. Een zeer klein aantal mensen is overtuigd dat hun waarneming bezoek moet zijn vanuit de ruimte. Als die dan iets zien, is het heel moeilijk om hen ervan te overtuigen dat het toch maar een vliegtuig of een ballon was."

Doen er dan ook veel vervalsingen de ronde?

Delaere: "Er gaat veel onzin rond op sociale media. Veel van de beelden daar circuleren zonder naam of bron. Als het verhaal daarnaast niet strookt met wat er op de foto of video te zien is, klopt er iets niet. Een bekend geval is de beroemde Petit-Rechain-dia. Dat is een dia die genomen is in de jaren negentig. Er was toen een ufogolf bezig in België. De militaire school raakte

zelfs betrokken bij de analyse van de dia. Ook een onderzoeker van NASA heeft de foto onderzocht."

"Toen mijn collega Wim Van Utrecht erop wees dat de dia makkelijk en goedkoop vervalst kon worden met wat karton en lampjes, wilde niemand daarvan weten.

In 2011 gaf de fotograaf toch toe dat hij een model uit piepschuim had gemaakt. Intussen is die ufo wel wereldberoemd geworden, maar het is dus een vervalsing."

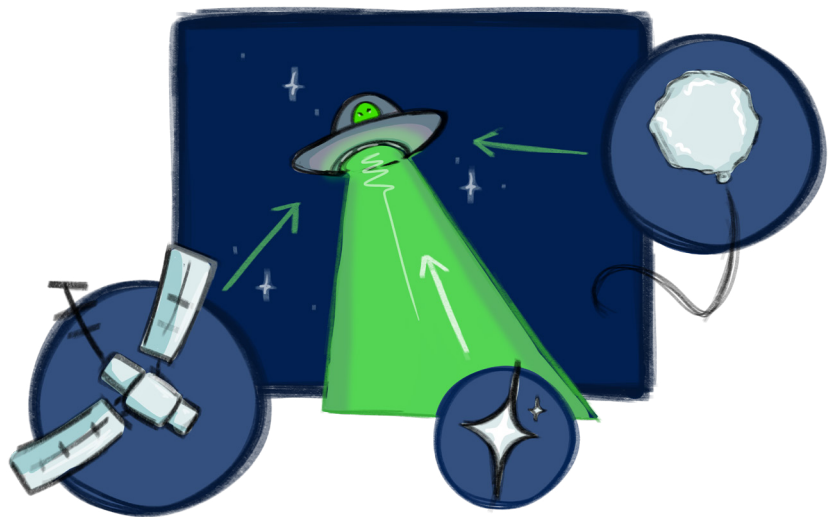
Welke melding sprong er voor u het meeste uit?

Delaere: "Er was een geval uit Bunde in 2002. Een jogger langs het kanaal zag een schotel met raampjes zijn richting uit vliegen. Die heeft hem een tijdje heel traag achtervolgd. Daarna is de schotel weggevlogen, de lucht in. Er waren een aantal elementen die het verhaal geloofwaardig maakten. De getuige wilde niet bij naam ge-

noemd worden. Als iemand aandacht wil, weten we dat er iets niet klopt. Wij hebben een oproep geplaatst in het plaatselijke krantje daar, maar niemand heeft hetzelfde gezien. Toch is het verhaal ons altijd bijgebleven, net omdat het zo geloofwaardig was."

Tot slot: Oost-Vlaanderen, en soms ook Gent, zijn al enkele jaren koplopers wat het aantal ufo-meldingen betreft. Hoe komt dat volgens u?

Delaere: "Het is een beetje een wedstrijd tussen Oost-Vlaanderen en Antwerpen, maar we hebben daar geen verklaring voor. Het ligt wellicht gewoon aan het feit dat het grote provincies zijn, waar meer mensen wonen. Het moment in het jaar heeft wel een invloed. In juli en augustus worden er bijvoorbeeld meer meldingen gedaan, omdat het weer dan beter is en er meer mensen thuis zitten."



HOE DICHT STAAN WE BIJ EEN ZOMBIE-APOCALYPSE?

ZITA-LUNA DE SMAELE & SAMUEL BOCKEN // BEELD: YANNE DE FRENNE

Heb jij schrik voor een zombie-invasie als in 'The Last of Us' of 'The Walking Dead'? De ziektes uit de series bestaan wel degelijk, lopen we echt een risico?

SCHIMMELENDE BEESTJES

De Cordyceps-schimmels zijn een verzameling van schimmels die parasiteren op verschillende levende wezens. De infectie uit 'The Last of Us', die mensen tot zombies verandert, is gebaseerd op deze soort schimmels. Het bekendste voorbeeld is de Ophiocordyceps unilateralis die mieren infecteert en hun lichaam overneemt, best griezelig dus. De mier wordt eigenlijk een marionet in het wrede spel van de



schimmel. Het arme diertje dient als voedsel voor de schimmel, die het centrale zenuwstelsel van die mier overneemt. Over een periode van enkele dagen ontspruiten paddestoeltjes uit het lichaam van de mier, en heeft ze geen enkele controle over waar ze heen gaat en wat ze doet. De schimmel dirigeert de mier naar de top van een plant waar ze uiteindelijk sterft, zo kan de schimmel haar sporen de lucht in sturen. Een van die sporen komt op zijn beurt terecht op het exoskelet van een andere mier, die hetzelfde lot ondergaat.

Andere Cordyceps infecteren ook rupsen of spinnen, maar wij lopen geen risico op een infectie. De schimmel is voor ons zelfs eerder goed nieuws, ze bevat een stof die antikankereigenschappen heeft en blijkt ook lekker in de soep.

SCHUIMBEKKEND GEGROM

Overgedragen van dier op mens via een beet, lijkt hondsdelheid heel erg op de klassieke zombievirusen uit films zoals '28 Days Later' of series als 'The Walking Dead'. Het virus dat hondsdelheid veroorzaakt is een akelig beestje dat het besmette organisme tot handelen dwingt die het normaal niet zou stellen. Dieren zoals vossen, die normaal gezien mensenschuw zijn, zullen wanneer ze besmet zijn juist toenadering zoeken en probe-

ren om het virus via een beet door te geven. Een besmet dier herken je aan de typische schuimbek.

DE INFECTIE UIT 'THE LAST OF US', DIE MENSEN TOT ZOMBIES VERANDERT, IS GEBASEERD OP DE CORDYCEPS-SCHIMMELS

Hondsdelheid dringt het centrale zenuwstelsel binnen zonder dat ons immuunsysteem er iets van merkt. Wanneer het virus de hersenen bereikt, kan het invloed uitoefenen op het gedrag van de besmette persoon. Dit verklaart de typische hydrofobie die besmette mensen vertonen. Omdat het virus via speeksel doorgegeven wordt, zorgt het ervoor dat de besmette persoon alle contact met water vermijdt om te voorkomen dat het speeksel weggespoeld zou kunnen worden.

Gelukkig bestaat er, in tegenstelling tot de meeste virussen uit zombiefilms, wel een vaccin tegen het virus. Dit moet echter op tijd toegediend worden, want eenmaal het virus het centrale zenuwstelsel geïnfecteerd heeft, kan je de doodsklokken luiden. Wie gebeten is door een besmet dier, rept zich dus het best zo snel mogelijk naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis.

STUDIUM

VOOR EN DOOR STUDENTENTEN

STUDIUM IS HET UGENT-PLATFORM WAAR JE
SAMENVATTINGEN EN LESNOTITIES MET ELKAAR DEELT.

VOOR ALLE UGENT-STUDENTEN

UPLOADEN, DOWNLOADEN EN REVIEWEN VAN SAMENVATTINGEN
EN ANDERE DOCUMENTEN.

HET DOEL IS OM HET EENVOUDIG, OVERZICHTELIJK EN GRATIS TE
MAKEN!



DIRECT TOEGANG? SCAN DE QR-CODE
OF SURF NAAR STUDIUM.GENT

HET PLATFORM IS EEN SAMENWERKING
TUSSEN HET FACULTEITENKONVENT, DE
VLAAMSE TECHNISCHE KRING EN DE
GENTSE STUDENTENRAAD



PENNEN DIE PROTESTEREN

Wanneer literatuur en activisme elkaar ontmoeten, ontstaat er een spanningsveld: auteurs als Sally Rooney en Orhan Pamuk zijn levende bewijs dat woorden niet onschuldig zijn, maar politieke kracht en verantwoordelijkheid dragen.

Sally Rooney, de Ierse auteur van 'Normal People' en 'Conversations with Friends', won de 2025 Sky Arts Award voor literatuur met haar nieuwe boek 'Intermezzo'. Toch heeft ze die niet persoonlijk in ontvangst genomen. Het werd haar namelijk afgeraden het Verenigd Koninkrijk binnen te treden, omdat ze het gevaar loopt opgepakt te worden voor het steunen van **Palestine Action**. In het Verenigd Koninkrijk werden er al meer dan 700 mensen opgepakt, waarvan het merendeel 60-plusers, op grond van de *Terrorism Act*. Dit komt allemaal door de Britse overheid die in juli Palestine Action erkende als terroristische organisatie. Steun betuigen aan de groep kan bijgevolg dus leiden tot een gevangenisstraf van maximaal 14 jaar. De reden dat het Verenigd Koninkrijk Palestine Action als terroristisch beschouwt, heeft te maken met hun directe acties zoals het bekladden van RAF-vliegtuigen met rode verf, wat wettelijk als vandalisme wordt beschouwd. Ze verwijten het de overheid namelijk, omdat die nog steeds militaire steun biedt aan het genocidale Israëlische regime. Rooney prijst de pro-Palestijnse groep en staat volledig achter hun aanpak en boodschap. Ze wil zelfs de opbrengst van haar boeken

aan hun schenken.

Rooney is natuurlijk niet de enige auteur die de winst van hun literair werk gebruikt voor het steunen politiek getinte organisaties. Eén van de prominentste voorbeelden in het Verenigd Koninkrijk momenteel is **J.K. Rowling**, auteur van de **Harry Potter**-reeks. Naast het steunen van goede doelen die focussen op kwetsbare kinderen in Oost-Europa en de strijd tegen armoede, is ze ook een fervent aanhanger van anti-trans ideologieën. Ze financiert rechtszaken die zich richten

het gaat hier over een auteur naar wie veel mensen naar opkijken en dus ook serieus nemen ongeacht of ze de juiste referenties heeft om over complexe onderwerpen 'feiten' te verspreiden. Als gevolg hebben Rowlings meningen en financiële steun een directe impact op de duizenden levens van genderqueer personen in het Verenigd Koninkrijk. Ze wordt regelmatig in verband gebracht met de stijgende haatmisdadecijfers, omdat haar publieke uitspraken invloed zouden hebben op de maatschappelijke beeldvorming.



Waarom lijkt er meer ruimte te zijn voor polariserende uitspraken dan voor oproepen tot vreedzaam protest?

op het beperken van rechten en bescherming voor transvrouwen in het Verenigd Koninkrijk en Ierland. Ook gebruikt ze haar socialemediaplatformen om transhaat te verspreiden, dit onder het mom van het beschermen van vrouwen en kinderen. Zij is niet zomaar een anoniem persoon op het internet,

Wanneer Rooney, net als Rowling, haar stem gebruikt om aandacht te vragen voor het beëindigen van een conflict, riskeert ze juridische gevolgen. Rowling daarentegen ondervindt weinig weerstand bij het uiten van controversiële standpunten. Dat roept vragen op over de grenzen van vrije me-

ningsuiting: waarom lijkt er meer ruimte te zijn voor polariserende uitspraken dan voor oproepen tot vreedzaam protest?

ANDERE LITERAIRE STEM- MEN TEGEN ONRECHT

Het literaire activisme van de Palestijnse schrijfster **Adania Shibli** toont hoe literatuur een ruimte kan openen voor verzet en herinnering. Haar roman 'Een klein detail' oogstte internationaal lof, maar de toekenning van de Liberaturpreis op de Frankfurter Buchmesse in 2023 werd op het laatste moment ingetrokken. Dat besluit riep een storm van kritiek op: meer dan 1.300 intellectuelen tekenden een open brief waarin ze pleitten voor het zichtbaar maken van Palestijnse stemmen. Shibli, die vaak anonieme personages opvoert, weigert literatuur terug te brengen tot louter geschiedschrijving. Ze onderzoekt hoe trauma, liefde en macht door taal heen resoneren. In 'Een klein

detail' echoot de gruwel van verkrachting en moord in 1949 door naar het heden, en toont ze hoe oorlog de menselijkheid, en zelfs de capaciteit tot liefhebben, kan vernietigen. Voor Shibli is taal een intiem, politiek geladen domein, een toegangspoort tot uitgewis-

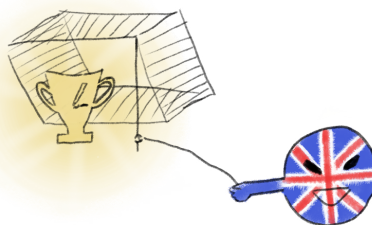
Voor Shibli is taal
een intiem, politiek
geladen domein, een
toegangspoort tot
uitgewiste plaatsen
en verloren stemmen



te plaatsen en verloren stemmen. Haar werk verbeeldt alternatieve manieren van leven en samenhangigheid, voorbij de opgelegde grenzen van macht en conflict.

Ook Nobelprijswinnaar **Orhan Pamuk** belichaamt een literaire vorm van activisme die zowel persoonlijk als politiek geladen is. Na

de verwoestende aardbevingen in Turkije in 2023 voelde hij zich meer gedwongen te schrijven over het menselijke leed en de corruptie in de bouwsector, waarmee hij tussen de regels door het falen van de staat aan de kaak stelde. Hoewel Pamuk zichzelf liever niet ziet als de "stem van Turkije", erkent hij dat zijn schrijverschap hem onvermijdelijk tot publieke criticus maakt. Zijn romans weven allegorieën die autoritaire regimes uitdagen, zoals in 'De nachten van de pest'. Daarnaast breekt hij taboes door te schrijven over de massamoorden op Armeniërs en Koerden, wat hem niet alleen erkenning maar ook aanklachten en bedreigingen opleverde. Tegelijk onderstreept Pamuk de ethische plicht van literatuur: door vrouwenstemmen centraal te plaatsen, probeert hij vastgeroeste machtsstructuren te doorbreken. Zo balanceert zijn oeuvre voortdurend tussen kunst en verzet, tussen esthetiek en politieke urgentie.



WAS IT A ROMANTIC HOMICIDE?

MIRTHE VAN LANDSCHOOT // BEELD: YANNE DE FRENNE

Op 8 september 2025 werd in een Tesla in Los Angeles het levenloze lichaam van Celeste Rivas aangetroffen. Later blijkt de desbetreffende auto van David Anthony Burke te zijn, beter bekend als de 20-jarige rapper en influencer D4vd.

Celeste werd ruim een jaar geleden als vermist opgegeven. Ze werd op 13-jarige leeftijd voor het laatst gesignaleerd in Lake Elsinore. Hoe de stoffelijke resten van het meisje in de wagen beland zijn, is nog onduidelijk. Eveneens een oorzaak van overlijden is er momenteel niet. De enige informatie ter beschikking, is dat de resten al enkele weken in de koffer lag. De eerste logische verdachte is natuurlijk D4vd zelf, de eigenaar van de auto. De rapper geeft echter aan dat zijn auto's - hij is in het bezit van meerdere - gebruikt worden door verschillende mensen. Daarnaast werkt hij volgens de lokale politie mee aan het onderzoek en is uit een huiszoeking niets naar voren gekomen.



TRIAL BY SOCIAL MEDIA.

Momenteel wordt uitgegaan van zijn onschuld, tot het tegendeel bewezen is. De online wereld vertelt echter een ander verhaal. Op sociale media gaan er sinds de vondst van het lichaam talloze theorieën rond over de schuld van David. Er circuleren onder meer verschillende argumenten dat de twee elkaar kenden: ze zouden matching tattoos hebben. Meer zelfs, zij zou een tattoo hebben met zijn naam erop. Op Discord worden er conversaties gevonden die reeds dateren van wanneer zij 11 (en hij dus 17) was. Volgens velen zouden de twee een relatie hebben gehad en ook haar mama gaf toe dat Celeste met een David aan het daten was. Daarnaast worden er ook argumenten gegeven die naar een gewelddadige aard van D4vd verwijzen. Op zijn Tiktok werden verschillende video's gevonden die hij likete die verwijzen naar geweld op je partner verheerlijken wanneer deze in de fout gaat. Iemand hackte zelfs zijn Google account op zoek naar aanwijzingen. Het bewijs online gaat eindeloos verder.

STRAFRECHTELIJKE GEVOLGEN?

Op sociale media lijkt D4vd dus al schuldig bevonden. Mensen hebben duidelijk de drang de onrechtvaardigheid aan te kaarten en zijn

verontwaardigd dat hij nog niet is opgepakt. Online rechter spelen is echter niet zonder gevaar. Sociale media is enorm gevoelig voor tunnelvisie vanwege de persoonlijke algoritmes en broeit van de desinformatie door tot fake news. Daarnaast wordt de waarde van het bewijs vaak niet correct gehanteerd of wordt te veel nadruk gelegd op on- of slechts gedeeltelijk juiste feiten. Momenteel komt uit de gerechtelijke feiten enkel indirect bewijs naar voren en dus nog niet voldoende om iemand te kunnen veroordelen. Daar heb je bewijs buiten redelijke twijfel voor nodig.

Online rechter spelen is echter niet zonder gevaar

Door het online detectivewerk ontstaat er een vooroordeel dat niet enkel maatschappelijke, maar ook gerechtelijke gevolgen zal hebben. Een voorbeeld hiervan is dat een volksjury nog moeilijk onpartijdig zal kunnen oordelen. Of D4vd al dan niet schuldig is, is nog niet geweten. De media zegt van wel, de kennis over het voorlopige onderzoek niet.

EPIDEMIE AAN STRAATINTERVIEWS?

LIES PARDON // BEELD: LIES PARDON

Toen ik haastig naar een afspraakje wandelde, hield iemand mij tegen aan Antwerpen-Centraal. Sukkelend probeerde ik mijn koptelefoon af te zetten en te luisteren naar hun uitleg.

Toen ik mij eindelijk kon concentreren op het gesprek, werd het duidelijk dat het om een straatinterview ging. Het besef dat het moment waar ik voor vreesde eindelijk daar was, sijpelde binnen.

Tijdens het scrollen op sociale media poppen ze regelmatig op, de straatinterviews. **TAGMAG** die op een studentikoos feest of in de Overpoort mensen weeral zover krijgt om hun diepste relatieproblemen te delen met de wereld van TikTok. Wat je bijna op al deze beelden kan zien, zijn licht aangeschoten mensen met een pint of een cocktail in hun hand. De vraag die ik mij dan stel is, zijn die jongeren de volgende ochtend ook nog zo gelukkig? Ze vertellen de avond daarvoor in een dronken bui dat ze zijn vreemdgegaan op hun vriendin, met als resultaat dat ze de volgende dag viraal gaan op het internet. De luchtige sfeer van het uitgaan heeft als resultaat dat je relatieproblemen op het wereldwijde web zijn gedeeld.

Naast de plaatsvervangende schaamte voor de *confessions* die er gemaakt worden tijdens deze interviews, maak ik mij ook zorgen over de manier waarop ze worden afgenomen. De blik van de interviewers maakt duidelijk dat ook zij schrikken van sommige antwoorden. Hoe beslissen we wat oké is om te publiceren van en over an-

deren? De angst om een controversieel statement te maken dat gepubliceerd wordt is reëel.

Naast de invloed van een virale vi-

de de geïnterviewde jongeman roepend op reageert met: "Pardon, doe normaal!" Hierop volgde een vloed aan *edits* van de video en Supergaande maakte er zelfs een single van. De video werd hierdoor alleen populairder. Het roepen van "Pardon, doe normaal" naar andere mensen werd normaal. Ik merk dat, door het hebben van een speciale achternaam, deze meme net meer effect heeft op mij dan op anderen.

Denkend aan de verschillende internetgekkies en de straatinterviews, zoek ik naar een gepast antwoord om te geven aan het meisje in Antwerpen. Ik wimpel ze af met het excuus dat ik al te laat ben op mijn afspraak. Terwijl ik rustig doorslenter, omdat ik nog een halfuur moet vullen, denk ik na over wat ik nu eigenlijk echt vind van een straatinterview. Ik vind het laf om iemand die dronken is op een bepaalde manier af te beelden in een video van 1 minuut op Tiktok. We moeten het bereik van de video's niet onderschatten en de invloed daarvan op het leven van een doodnormaal persoon die de dag daarvoor nog niet bekend was. Ik hoop dat het hen niet voor de rest van hun leven achtervolgt tijdens dates en sollicitaties.



deo op het leven van de geïnterviewde, zijn er ook anderen die effect kunnen voelen van je succes. Enkele jaren geleden ging een straatinterview van **Nesim El Ahmadi** en **Qucee**, beter bekend als **Supergaande**, viraal. In hun interview vroegen ze aan mensen op straat wat ze vinden van jongens die *dickpicks* sturen naar meisjes.

SCROLLLEN DOOR DE

ELLA PAUWELS, ELINE JASPERS & EMILIE DE WINNE

De tijden waarin de journalist in volledige anonimiteit leefde zijn voorbij. Ze zijn tegenwoordig overal op sociale media aanwezig. Maar hoe is dit gekomen en wat betekent dit voor kranten en nieuwszenders?

EEN TURBULENTE GESCHIEDENIS VAN DE KRANT

Voorspellingen over de toekomst van kranten zijn lastig, maar het verleden leert dat de krant al vaker onder druk heeft gestaan. De eerste krant rolde van de drukpers in 1656 waarna ze tot 1920 genoot van een monopolie op het nieuws. Het was de radio die deze monopolie voor het eerst onder druk zette. Zijn komst was revolutionair, waardoor al snel elk huishouden erover beschikte. In tegenstelling tot een krant, kon er via de radio meerdere updates plaatsvinden door de dag heen en kon het nieuws veel sneller gebracht worden. Met radiosegmenten van enkele minuten werd het zaadje van *short-form content* geplant, waardoor het makkelijker werd voor het gewone huishouden om nieuws te consumeren. Dit creëerde de eerste vorm van concurrentie voor de traditionele kranten, waar zij vervolgens op inspeelden met grotere koppen en meer catchy titels.

Rond 1990 met de kabeltelevisie, kwam het fenomeen zappen van de grond, de voorloper van het doomscrollen



Behind the Lens

In 1950 kwam dan de televisie met het televisiejournaal waardoor ze aan een hoog tempo nieuws konden delen met bijhorende beelden. De nieuwsankers binnen de uitzending zorgden voor een toenemende focus op de persoon van de verslaggever. De inburgering van het journaal bracht een nieuw dagelijks ritueel voor het gezin. Kranten speelden op deze nieuwe concurrent in door zich meer te focussen op het schrijven van diepgaandere stukken, gezien zij niet met die snelheid konden concurreren. Rond 1990 met de kabeltelevisie, kwam het fenomeen zappen van de grond, de voorloper van het doomscrollen. Dit verkorte de aandachtsspanne van het publiek en soundbites, korte stukjes van 10

seconden die de aandacht grijpen, deden voor het eerst bij politici hun intrede. 10 jaar later ontstond het internet wat het nieuws nog versnelde en vanaf 2010 werd sociale media ook belangrijker. Al zou het tot 2019 duren met de explosie van TikTok dat nieuwsredacties zich begonnen te focussen op short-form nieuwscontent.

HET GEVECHT OM AANDACHT

De snelheid waarin nieuws geproduceerd en verspreid wordt is dus geen nieuw fenomeen en de traditionele media zullen hierin ook blijven veranderen. Met een steeds korter wordende aandachtsspanne van het publiek, wordt het ook lastiger om de aandacht van men-

HOOFDPUNTEN

sen te trekken en hier goed op in te kunnen spelen. Een nieuws-filmpje van een minuut moet het opnemen tegen een stroom van gepersonaliseerde content door algoritmes, die nauwkeurig bepalen hoeveel seconden een video maximaal mag zijn om je te vermaken. Om de aandacht van de toeschouwer erbij te houden, wordt er ook door nieuwskanalen zoals VRT NWS en vooral *nws.nws.nws*, de nieuwsvariant voor jongeren, een stimulerend achtergrondmuziekje met beat toegevoegd. Vervolgens wordt dit versterkt met overgangseffecten tussen verschillende shots. Waar vroeger het nieuws van VRT werd verwerkt tot korte video's, is er nu een volledig aparte redactie die zelf materiaal verzamelt en hier content over maakt. Zo wordt duidelijk dat ook achter de schermen aanpassingen gebeuren aan de nieuwe media.

"Het is niet omdat iedereen een gsm in de hand heeft, dat iedereen een journalist is" - Aurélie Boffé

IEDEREEN TEGENWOORDIG JOURNALIST?

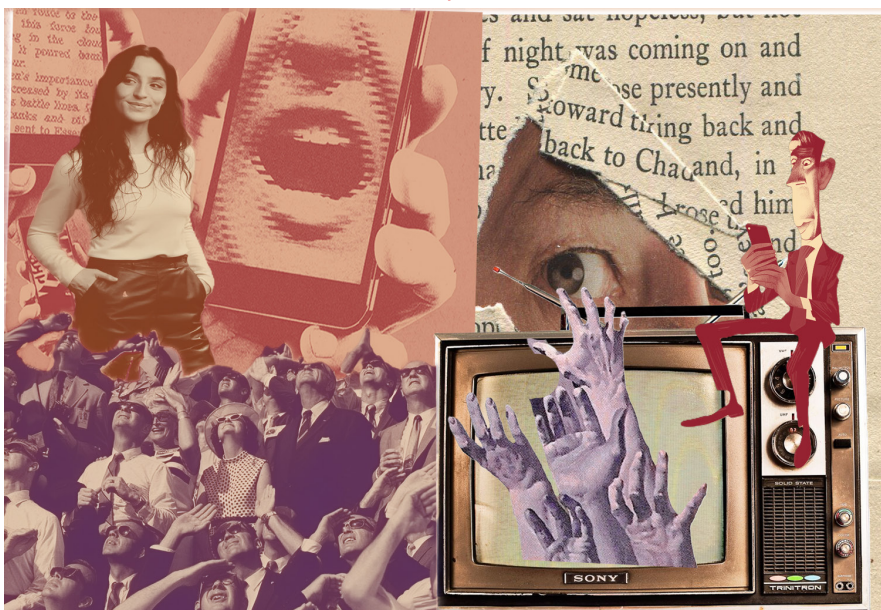
De digitale revolutie die hand in hand ging met de verspreiding van de kleine apparaten die aan onze handen lijken vastgelijmd, schepden de impressie van een bredere toegankelijkheid tot verslaggeving. Zo vond er begin september een serie van dodelijke protesten plaats tegen de corruptie onder leiding van de Nepalese regering. De onvrede barstte los nadat er vanuit de regering werd besloten om verschillende sociale mediakanalen te blokkeren. De youtuber **WeHa-**

BEELD: EMILIE DE WINNE

teTheCold die initieel sfeerbeelden wou maken voor een reisvlog evolueerde naar een live reportage van het verzet tegen de Nepalese regering.

Voorbeelden als deze bewijzen dat burgerjournalistiek een alomtegenwoordig fenomeen is waarbij er zelfs tijdens nieuwsuitzendingen gebruik wordt gemaakt van beelden die online werden gedeeld. Ondanks de zogenaamde democratisering van het journalistieke beroep, zijn er veel uitdagingen die vaak over het hoofd worden gezien. **Aurélie Boffé**, TikTok-journaliste bij de VRT stelt: "Het beroep van journalist is veranderd, maar niet per se toegankelijker geworden." Zij stelt dat veel skills die je vandaag nodig hebt in het beroep bij jongeren gekender zijn. Echter worden vaardigheden zoals kritisch denken vaak over het hoofd gezien. Ze zijn echter essentieel binnen verslaggeving. Zo stelt zij zelf dat het beroep van journalist veel meer geëvolueerd is richting fact checking en onderzoeksjournalistiek.

Niet iedereen zal dus meteen journalist worden, maar nieuwe vormen van verslaggeving zullen blijven opduiken. Ondanks dat de gemiddelde smartphonegebruiker zich kan profileren als journalist, is de professionele verslaggever nog broodnodig in tijden van misinformatie.



WAAROM WERKEN? WAAROM NIET?

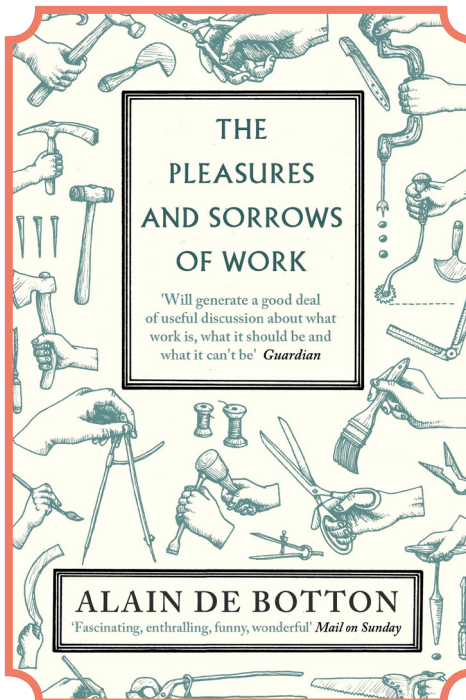
Alain De Botton trekt de
aandacht van existentiële
treinreiziger

Alain de Botton pent met zijn werk 'The Pleasures and Sorrows of Work' een pareltje van existentiële vaagheid en diepgaand begrip voor zijn medemens.

Toen ik het boek oppakte in een Waterstones in Londen, zocht ik een brokje lectuur om mijn Eurostarrit te vullen. Na een treinreis door de velden en bossen van ruuraal Engeland was de stress van de examens lang vergeten, en groeide een 'waarom-vraag'. Waarom sloven we ons zo uit als het leven kan bestaan uit verpozen, wakker worden met zeezicht en scones eten alsof het brood is? Het boek van de Botton zou wel een antwoord bieden; ik verwachtte een uiteenzetting, gestaafd aan een studie hier en daar.

Het bleek dat het boek een verzameling van intieme verhalen was over de professionele levens van diverse mensen. De Botton geeft geen antwoord op de vraag die ik stelde, hij gaf mij veel meer vragen. Hij volgt per hoofdstuk een persoon of sector over een lange tijd en beschrijft ze meer dan een analyse uit te voeren. Toch was ieder hoofdstuk zo beeldend, dat het meer betekenis aannam dan er op het eerste gezicht op de pagina stond.

Een van de tien hoofdstukken gaat over een koekjesfabriek, wat me initieel saai en technisch leek. De expertise van de mensen die de Botton er ontmoet en beschrijft is hyperspecifiek, en er

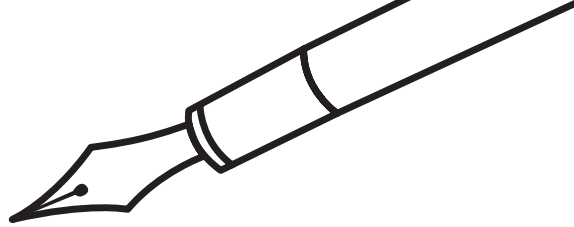


springt een bepaalde pijn van de pagina. Een koekje uit die fabriek is door honderden handen gegaan, maar draagt minder liefde

dan een koekje gemaakt door één enkele oma. De vorm en het lettertype op de verpakking zijn het onderwerp van meerdere vergaderingen, omdat het blijkbaar een enorm verschil maakt voor de verkoop. Allemaal om een artificieel gevoel van huiselijkheid en gezelligheid te creëren. De Botton vertaalt die technische details naar een haarscherpe beschrijving van onze maatschappij.

Expliciet commentaar wordt er eigenlijk niet geuit, maar het beschrijven van de loopbanen van enkele figuren roept vanzelf enkele vragen op. Mijn 'waarom-vraag' aan het begin van mijn Eurostarrit vermenigvuldigde zich ettelijke keren. Waarom focussen we op snelheid en efficiëntie, niet op welzijn en kwaliteit? Waarom kan je altijd tropisch fruit en verse vis in de supermarkt kopen? Waarom sta ik zo ver van de processen die het eten op mijn bord brengen? Aan het einde van het boek had ik meer vragen dan antwoorden, maar ik had wel een fijne treinrit.

Toch was ieder hoofdstuk zo beeldend, dat het meer betekenis aannam dan erop het eerste gezicht op de pagina stond



aan de exoniemen van de Nederlandse Taal | RUNE STIENS

Voor zij die langs de taalgrens wonen, is het dagelijkse kost: exoniemen. Wegwijzers langs de openbare weg die richting Nijvel of 's Gravenbrakel wijzen, herinneren ons aan de hoogtijdagen van de exoniemen.

Beide gemeenten liggen in Waals-Brabant (ook een exoniem) en dragen in het Frans respectievelijk de namen Nivelles en Braine-le-Comte. Dat zijn dus de endoniemen; zo noemen de bewoners hun thuis. In het Nederlands gebruiken wij dan het exoniem. Spijtig genoeg moeten we die wij steeds enger interpreteren; het gebruik van exoniemen daalt zienderogen. Het leeuwendeel van de exoniemen is immers dood; niemand weet nog dat Roubaix in het Nederlands vroeger Robaais heette of dat Canterbury in de Nederlanden bekend stond als Kantelberg.

Aan de grondslag van deze daling ligt de toenemende globalisering. Aangezien we tegenwoordig met 'God-weet-wie' uit 'God-weet-waar' kunnen chatten, voorkomen we meteen verwarring door het endoniem te gebruiken. Een zoektocht op het internet geeft trouwens in een handomdraai het endoniem. Voor de lokale middeleeuwse dorpling was dat geen mogelijkheid; hij kon niet lezen en was absoluut niet taalvaardig (en het internet lag al helemaal niet in het rijk der mogelijkheden). Als de handelaar van over de taalgrens zijn woonplaats vermeldde, dan maakte hij daar maar iets van in het Brabants of het Vlaams.



Exoniemen behoren tot het cultureel erfgoed van een taal, en maken er net zo'n integraal deel van uit als elk ander woord

mee hadden; dit zijn dan vooral Noord-Frankrijk (en Frans-Vlaanderen in het bijzonder, dat tot nog niet zo lang geleden overwegend Nederlandstalig was), Wallonië, Duitsland, Engeland en de Italiaanse handelssteden. Die eerste drie regio's bevatten dan ook het leeuwendeel van de Nederlandse exoniemen. Een summiere opsomming: Bastenaken (Bastogne), Terhulpen (La Hulpe), Keulen (Köln), Spiers (Speyer),

Duinkerke (Dunkerque) en Sint-Winoksbergen (Bergues). Ook bestaan er voor veel Centraal-Europese plaatsen exoniemen, maar deze zijn bijna altijd overgenomen uit het Duits en zijn dus leenexoniemen. Voorbeelden hiervan zijn Warschau (Warszawa), Karlsbad (Karlovy Vary) en, uit het Frans, Florence (Firenze).

Exoniemen behoren tot het cultureel erfgoed van een taal, en maken er net zo'n integraal deel van uit als elk ander woord. Bovendien is een endoniem nog geen oorspronkelijke naam; de oorspronkelijke naam voor Duinkerke is het Nederlandse exoniem en niet het Franse endoniem. Pogingen om eeuwenoude namen zomaar af te voeren en te vervangen door een endoniem resulteren dan ook onvermijdelijk in een saaier, meer generische taal. Dit is uiteraard zelden gepland en verloopt eerder spontaan; toch moeten we proberen om het cultureel erfgoed van

onze taal te waarborgen.

De meeste exoniemen situeren zich dan ook in de gebieden waar Nederlandstaligen het meest contact



De riktator is niet meer, leve de verlichte keizerin De Sutter!

Het lichaam van de vorige rector lag nog maar net op de grond, en de verlichte leider De Sutter pakte zijn kroon al af. Wat is er allemaal veranderd sinds deze Groene het Gentse keizerrijk overnam?

Op de eerste dag van haar termijn, als verlicht despoot, bracht De Sutter de partijtop van Groen samen. De ecologische partij kreeg de faculteiten bio-ingenieurswetenschappen, dierengeneeskunde, psychologie en de politieke en sociale wetenschappen. Om toch ergens de schijn van pluralisme te houden schonk De Sutter ook nog enkele faculteiten aan twee andere partijen. De N-VA mocht zich hertog noemen van de faculteit rechten, ingenieurs & architecten en economie. De Comacers mochten de Blandijn gaan bezetten. De overige faculteiten werden persoonlijk eigendom van De Sutter zelf.

Tijdens haar eerste dagen als rector werd de Sutter al snel geconfronteerd met **Van der Walle**-rebellens. **KVHV** en **NSV!** maakten hierbij een groot deel uit van de opstandelingen. Ze zijn niet tevreden met hun schorsing, en vrezen dat hun meningen gecensureerd zullen worden onder het nieuwe bewind. Daarom steunden ze de vorige rector, waaronder ze geschorst werden. Er zijn to-

taal geen andere redenen waarom deze verenigingen geen fan zijn van de nieuwe rector.

De rebellen besloten edgy internetmemes te maken in de hoop dat ze hiermee de legitimiteit van de nieuwe rector zouden kunnen ondermijnen. Toen een NSV'er echter werd gevat in het maken van een internetmeme tijdens zijn les rechten, werd het rebellenetwerk snel opgerold.

Vervolgens werden er lijsten opgehangen op elke campus met namen van mensen die zich ooit negatief hadden uitgesproken over De Sutter. De onfeilbare moeder der moeders riep op om deze conservatieve verraders per direct te straffen voor hoogverraad. Naast enkele Vlaams-nationalisten, werden ook **Maarten Boudry**

en **Patrick Loobuyck** kort daarna gekruisigd aan de Boekentoren.

De volgende dag onderging de hele universiteit een make-over. Aan elke campus werden gigantische posters opgehangen van de nieuwe grote leider. Daarnaast werd elke parking, met de parking aan het rectoraat als eerste slachtoffer, afgebroken in ruil voor een gigacomplex aan fietsenstallingen. Iedereen in het bezit van een auto werd per direct gefusilleerd.

Het koloniale rijk van de UGent werd ook flink uitgebreid. Onder leiding van ontdekkingsreiziger **Herwig Reynaert** werden de laatste stukken aan de West-Vlaamse periferie gekoloniseerd. Het doel is om tegen 2050 de laatste primitieve West-Vlamingen tot beschaving te brengen.



Het ziet er naar uit dat de nieuwe keizerin haar macht al goed heeft kunnen concentreren aan de UGent. Het valt echter nog te zien of de kroon van de vorige rector haar echt goed past of niet.

HALLOWEEN PARTY



gent:

Gent <3 Student

Wij, de fiere trotse Arteveldestad, zijn enorm tevreden met de terugkeer van haar geliefkoosde studentjes. En we zijn jullie zo dankbaar, want wat waren wij zonder jullie? Zonder studenten konden onze huisbazen niet zo veel geld bijeenrapen en waren onze horecazaken leeg. Met jullie nachtelijke escapades stellen jullie ontelbare Gentenaars te werk bij **Ivago** en de politie.

Om jullie als drijfveer van onze economie te bedanken hebben we besloten om jullie te behandelen met het respect dat jullie verdienen.

Omdat we jullie zó graag zien hebben we ook speciaal op jullie terugkeer gewacht om aan alle werven te beginnen die deze zomer, of zelfs al jaren, niet vooruit gingen. Zo moeten die arme bouwvakkers ook niet in een lege straat herrie maken. Vorm dit jaar samen een kakofonie! Jullie kunnen zelfs samen alle kruispunten blokkeren, in

onze groene stad zijn we echt fan van zulke verkeersremmers.



Studenten zijn geen kinderen meer, en omdat we jullie onafhankelijkheid respecteren hebben we besloten om onze samenwerking zodanig te verminderen dat studentenorganisaties zelf hun weg kunnen bannen. Vlieg vrij fiere vogeltjes!

Ten slotte hebben we besloten om jullie nog meer te betrekken in onze stadseconomie. Via de kotbelasting kunnen jullie eindelijk voor een aandeel van onze inkomsten zorgen dat jullie waardig is. Jullie willen werken, en dat snappen wij, dus wij willen ook dat jullie werken. Werk meer! Studeer minder! Bouw een leven op voor jezelf in een peperdure schoendoos, want jij beste student, jij hebt dat verdiend! *Gent loves you*, 19 Xjes (dat is 190 in romeinse cijfers, merci voor het geld hé moatje)

Première

ntgent

Nooit Nooit

WOLF WOLF & ntgent

27.11 – 06.12.2025

DE ENIGE
VOORSTELLING DIE
JE ECHT NODIG
HEBT.

60 JAAR THEATER
SAMENGEVAT IN ÉÉN
AVOND.

Info en tickets via www.ntgent.be. Student? 15 euro!